Hyvää, rauhallista ja piristävää joulua länsi-canadalaisille!

VAPAUS

Ilmestyy tiistaina, torstaina ja lauantaina
Perustettu 1917

Canadan suomalaisten itsenäinen työväenlehti

No. 143 — Vol. LI vuosikerta — Sudbury, Ont. — Tiistai, jouluk. 12 p. — Tuesday, Dec. 12, 1967

JUHLAVUODEN KOLME SYMBOOLIA

1867 1967

1917—1967

Itsenäinen SUOMI

Canadan 100-vuotispäivän, Vapauden kultavuoden ja Suomen itsenäistymisen 50-vuotispäivän kunniaksi

Lisää tutkimuksia asuntoasiasta

Liittohallitus ehdottaa kaupunkien asuntopulman tutkimusta – poliittista kinastelua rahakysymyksestä

Ottawa. — Pääministeri Lester B. Pearson esitti maanantaina ehdotuksen kansallisen neuvoston perustamiseksi siinä mielessä, että voidaan selvittää asuntopulma ja kaupunkien kehitysongelma.

Tämä ehdotus esitettiin Ottawassa kokoontuneelle liitto- ja maakuntahallitusten asuntokysymyksiä käsittelevälle 3-päiväiselle konferenssille.

Samalla kertaa mr. Pearson tähdensi kuitenkin, että liittohallitus ei voi rahoittaa tämän ongelman ratkaisua.

Ny ehdotetulla Asuntojen ja kaupunkien kehitysneuvoston (Council on Housing and Urban Development)) tehtävänä olisi liitto- ja maakuntahallitusten valtuuksilla tutkia "Canadan kaupunkisuunnitelmaa", selitti mr. Pearson. Tämän neuvoston tehtävänä olisi julkaista perusteellisia ja objektiivisia tieto- ja asuntokysymyksen ja kaupunkikehityksen tarpeista ja keinoista niiden toteuttamiseksi.

Tämän orgaanin palvelukseen tulisi asiantuntijoista koostuva täydellä palkalla toimiva henkilökunta, sekä kansallinen ja ehkä myös alueelliset virastot.

Televisiokamerain edessä esittämänsä lausuntonsa yhteydessä mr. Pearson tähdensi, että canadalaiselämän määräävänä suuntana on nyt kaupunkilaistuminen. Hän sanoi, että kaikkien hallitusportaiden tulisi yhdistää kätensä tämän kehityksen aiheuttaman ongelman ratkaisemiseksi.

Hän lupasi liittohallituksen yhteistoimintaa ja esitti neljä kohtaa käsittävän pitkän tähtäyksen ohjelman, mutta ei lisää liittohallituksen rahallista avustusta ja tukea asuntopulman ratkaisemiseksi. Sen sijaan hän korosti että myös "alemmilla hallitusportailla on tärkeä finanssivastuu" asuntokysymyksessä.

Pääministeri Pearson esitti seuraavat neljä kohtaa käsittävän pitkän tähtäyksen ohjelman mitä liittohallitus nyt harkitsee.

— Osallistumista kaikkikäsittävään kaupunkisuunnitelmaan sekä maan ostoon, liikenne ja ajanvietepulman ratkaisemiseksi;

— Antaa tukensa maan kehitysohjelmilla esikaupungeissa;

— Hallituksen tuki köyhyysvastaisille toimenpiteille hitaasti kehittyvillä alueilla;

— Avustuksen antaminen keskinkertaisen (moderate) tulon omaaville asunnon ostamiseksi ja vuokraamiseksi.

Ontarion pääministeri John Robarts tähdensi puolestaan, että hetken tärkeämpänä kysymyksenä on se, miten saadaan suuressa mitassa liittovaltion varoja asuntojen rakentamisen ja kaupunkien kehittämisen nopeistuttamiseksi.

Mr. Robarts ei puhunut välittömästi pääministeri Pearsonin ehdottamasta asuntojen rakentamisen ja kaupunkien kehittämisen hyväksi suunnitellusta kansallisesta neuvostosta, mutta neljä muuta maakunnallista pääministeriä suhtautui viileästi tähän ehdotukseen.

Pääminiseri Robarts sanoi, että Ontario yksinään tarvitsisi $400 miljoonaa Central Mortgage and Housing Corporationin lainoja vuodelle 1968.

Turvallisuusviikon aikana kuoli 81

Canadan vuotuisen turvallisuusviikon aikana kuoli liikenneonnettomuuksissa enemmän ihmisiä kuin koskaan ennen mainitun viikon aikana.

Tilastot näyttävät, että 81 on kuollut, joista eniten, eli 25 Ontariossa. Prince Edward Island on ainoa maakunta missä ei ollut yhtään kuolemaan johtanutta onnettomuutta viikon aikana.

Vuonna 1965 kuoli "turvallisuusviikon" aikana 78 henkeä ja viime vuonna 77 seitsenpäiväisen turvallisuusviikon aikana.

Viikko on järjestetty tarkoituksella saada liikenneonnettomuudet vähenemään.

Canadalaiset kirkot auttavat sodan uhreja

Toronto. — Canadan kirkkoneuvosto tiedoitti perjantaina, että se on antanut Maailman kirkkoneuvoston kautta $40,000—$50,000 pohjoisvietnamilaisten avustamiseksi.

Reginald Bennett, Canadan neuvoston vt. yleissihteeri sanoi, että varat oli saatu etupäässä kolmelta Canadan kirkolta: The Anglican Church of Canada, The Presbyterian Church of Canada ja United Church of Canada.

Hän sanoi, että koko summa oli lähetetty kuluneen 15 kuukauden aikana "ja olen varma että yhtä paljon, jos ei enempi, on mennyt Etelä-Vietnamiin."

Kun hän toi tämän ilmi, ryhmä Toronton ympäristön unitareja ilmoitti perustavansa uuden komitean hankkimaan lääkeavustusta molemmille, pohjois- ja etelä-vietnamilaisille.

Pastori Arnold Thaw, Unitarian "Medical Aid to Vietnam" "Unitarien lääkeapu Vietnamiin) puheenjohtaja, sanoi ,että hänen ryhmänsä hankkii varat erikoisesti 1,100 Unitarian Universalist-kirkoilta Pohjois-Amerikassa.

Unitarian avustusohjelma tulee olemaan samansuuntainen kuin mikä on käytännössä Canadan kveekkarien komitealla (Canadian Friends Service Committee — Quakers) mikä jakaa lääkeapulähetyksensä Vietnamiin kolmeen yhtä suureen osaan: Kolmasosa menee Saigonin hallituksen kontrolloimalle alueelle; kolmasosa Hanoihin ja kolmasosa sille alueelle joka on Kansallisen vapautusrintaman alaisuudessa.

Kveekkarit järjestön eräs puhemies sanoi, että $70,000 lahjoitukset, molemmista, Amerikasta ja Canadasta, on käytetty lääketarpeiden ostamista varten sitten viime syyskuun.

Mr. Thaw sanoi että alustaviin suunnitelmiin kuuluu tarvikkeiden lähetys Hanoihin ja NLF (KVR) Neuvostoliiton Punaisen Ristin kautta ja Saigoniin Canadan Punaisen Ristin kautta.

Hän sanoi Unitarien yrityksensä olevan molemmat viattomia sodan uhrien auttaminen ja keino protestoida itse sotaa vastaan.

Friends Service komitean eräs puhemies sanoi, että heidän lähetyksensä sisältävät pääasiassa antibioottisia ja malariavastaisia lääkkeitä.

Mr. Bennet sanoi, että maailman neuvosto (World Council) jonka päämaja on Genevessä, lähettää avustusta Pohjois-Vietnamiin Puolan kirkkoneuvoston kautta. Molemmat tiet, tämä ja se mitä kveekkarit käyttävät ovat osoittautuneet luotettaviksi.

Spitaalitautitapaus Torontossa

Toronto. — 38-vuotias rakennustyöläinen otettiin Scarboro General sairaalaan lähes kaksi viikkoa sitten spitaalitautisena.

Viimeinen uusi tapaus josta oli tiedotettu, oli vuonna 1965 Canadan virallisen (DBS) mukaan. Kuitenkin uskotaan Suur-Toronton alueella asuvan 17 pysäytettyä tautitapausta.

PAVIAANI-APINOISTA IHMISELINTEN PANKKI

Wshington. — Yhdysvaltain laivaston tutkimusosastolta tiedoitettiin viikon lopulla, että siellä on saatu lupaavia tuloksia siitä kun on käytetty tutkimusmielessä paviaaniapinoita (baboon) "varastona ihmisten munuaisten ja muiden orgaanien elävänä säilyttämiseksi kunnes niitä tarvitaan.

Tavoitteena on, selitti laivaston lääketieteellisen tutkimusinstituutin edustaja tri Kenneth Sell, että näitä ihmiskehon elimiä eli orgaaneja olisi valmiina saatavissa siirtoa varten silloin kun niitä tarvitaan. Tämä poistaisi sopivien orgaanien odottamisen henkilöiltä jotka kuolevat tapaturmissa tai muuten.

Viikko sitten sunnuntaina käytettiin Etelä-Afrikan historiallisessa sydänsiirrossa — se oli ensimmäinen ihmissydämen siirto koko maailmassa — tapaturmassa kuolleen naisen sydäntä mikä siirrettiin miehelle, jonka sydän oli niin pahoin vioittunut, että hän olisi kuollut muutaman päivän kuluessa.

Ne lääkärit jotka suorittivat samantapaisen, mutta epäonnistuneen sydänsiirron New Yorkissa viime keskiviikkona, ovat selittäneet, että he joutuivat etsimään kautta maan kaksi viikkoa henkilöä, joka oli valmiina lahjoittamaan sydämen lapsipotilaalle, jolle sydänsiirto tehtiin.

Laivaston lääkintäinstituutissa tehdyt "pankkikokeet" rajoittuvat tähän mennessä munuaisen siirtoon rhesus-apinoista paviaaneihin, selitti tri Sell. Kuluneen kuuden kuukauden aikana on tehty kahdeksan tällaista siirtoa, tarkoituksena ollen se, että siirrettyä orgaania pidetään elossa mahdollisimman kauan.

Merkittävä seikka tässä yhteydessä on se, että vaikka nämä molemmat apinalajit ovat primaatteja (ylintä imettäväislahkoa), ne ovat kuitenkin eri lajia (species) — kuten paviaanit ja ihmiset ovat eri lajia.

Rhesusista-paviaaniin siirron tar-

(Jatkuu sivulla 4)

VIIME TIEDOT

Ottawa. — Finanssiministeri Mitchell Sharpin minibudjetin johdosta hallitukselle esitetty konservatiivipuolueen epäluottatmuslause-ehdotus hyljättiin eilen illalla alahuoneen istunnossa äänin 111—92. "Huonosta raha-asioiden käsittelystä" esitetty epäluottamuslause-ehdotus sai konservatiivien, Social creditin ja NDP:n kolmen edustajan kannatuksen. Liberaalien vähemmistöhallitus selvisi tästä epäluottamuslause-ehdotuksesta pääasiassa NDP:n edustajain avulla.

Toronto. — Ontarion Hydron apulaisliikkeenjohtaja H. J. Sissons varoitti maanantaina, että Ontariossa voi tänä talvena tulla sähkövoimapula, jos sääsuhteet ovat huonot, tai jos tulee joitakin muita vaikeuksia. Ontariolaisten käytettävissä on riittävästi sähköä, jos kaikki menee hyvin. Suurimpana huolena on tällä kertaa joulunpyhien aiheuttama sähkön lisäkäyttö. Hydro uskoo kuitenkin selviävänsä talven vaikeuksista, ja jos voimapula tulee, se saadaan ratkaistuksi parin-kolmen päivän kuluessa.

Bombay. — Lounais-Intian vuoristoalueella maanantaina tapahtunut maanjäristys tuhosi erään kauppalan, surmasi 62 ihmistä, aiheutti vammoja yli 500 ihmiselle ja jätti kodittomaksi yli 5,000, tiedoittivat Maharashtran osavaltion virkailijat maanantai-iltana. Maanjäristyksen aiheuttamien tuhojen kohteeksi joutunut kauppala on Ghats vuoristossa, noin 50 mailia Bombaysta koilliseen sijaitseva Koynnanagar. Intian uutistoimiston tiedonannon mukaan kauppalan asunnot ja rakennukset tuhoutuivat 80-prosenttisesti.

Pariisi. — Ranskassa voi puhjeta huomenna (keskiviikkona) vuorokauden kestävä sanomalehtimiesten lakko, mihin voivat yhtyä myös luonnonkaasun- ja sähköalan työläiset.

Kekkonen puhui itsenäisyyden valtakunnallisessa pääjuhlassa

"Emme saa rakennustyössä unohtaa, että onnen tulee yltää matalimpaankin majaan", sanoi Suomen presidentti

HELSINKI — Suomen itsenäisyyden 50-vuotisjuhlien aattopäivän juhlinta huipentui tiistaina ulkomaalaisten vieraitten onnittelujen, virallisten seppelten laskun ja eduskunnan juhlaistunnon jälkeen valtakunnalliseen pääjuhlaan Helsingin jäähallissa.

Eläintarhan puiston alueella roihusivat kymmenet tervapadat, sotilaiden rivistöt ohjasivat vieraita juhlapaikalle. Jäähallin yllä muodostivat mahtavat valonheittäjät valolinnan taivaalle ja 50 kunnialaukausta juhlisti jäähallin juhlan alkua.

Valtakunnalliseen pääjuhlaan oli saapunut 6,000 kutsuvierasta kaikkialta maasta, kunnista, kansalaisjärjestöistä ja erilaisista julkisen elämän piireistä. Tasavallan presidentin aitiossa nähtiin juhlien ulkomaisista vieraista Neuvostoliiton presidentti Nikolai Podgornyi sekä Ruotsin edustajana prinssi Bertil. Juhlassa puhui tasavallan presidentti Urho Kekkonen ja koko Suomen kansa saattoi osallistua juhlaan radion ja television välityksellä.

Valtioneuvoston ja eduskunnan jäsenten lisäksi osallistui juhlaan mm. diplomaattikunnan, maan yliopistojen ja korkeakoulujen sekä puolustuslaitoksen edustajia. Edelleen oli mukana eri kirkkokuntien, kuntien, teollisuuden, kaupan ja kansalaisjärjestöjen etustajia. Juhlassa nähtiin myös Suomen nimeä tunnetuksi tehneitä olympiavoittajia ja taiteilijoita. Juhlan ohjelmassa esiintyi useita suuria ryhmiä, jotka edustivat nimenomaan laajojen kansalaispiirien harrastelijataidetta.

Helsingin Jäähallin itsenäisyysjuhlan avasi Uudenmaan läänin maaherra Kaarlo Pitsinki, joka selvitteli juhlavuoden muita suuria merkkitapahtumia sekä valtakunnallisen pääjuhlan puitteita. Hän tervehti erityisesti juhlassa läsnä olevia ulkomaalaisia vieraita korostaen tässä yhteydessä Neuvostoliittoa Suomen itsenäisyyden ensimmäisenä tunnustajana.

Puheensa päätteeksi maaherra Pitsinki totesi sen muutoksen, joka on Suomen itsenäisyydessä tapahtunut sen jälkeen kun se alkuvuosinaan eli kansallisuuskiihkon kautta.

"PAKOLLE RAKENTUVA YKSIMIELISYYS EI OLE VOIMAA"

Tasavallan presidentti Urho Kekkonen lausui Suomen itsenäisyysjuhlavuoden pääjuhlassa Helsingin Jäähallissa mm.:

Suomi, joka tänään viettää itsenäisyytensä puolivuosisataisjuhlaa, on ikäänsä vanhempi. Emme voi edes osapuilleen määritellä, milloin omaleimainen suomalainen yhteiskunta on katsottava syntyneeksi.

Ruotsin vallan aikana oli Suomessa vakiintunut kansan osanottoon perustuva paikallishallinto, tehokkaasti toimiva oikeudenhoito, järjestetty kirkollinen elämä ja korkein aluehallinto, minkä lisäksi sivistyselämä oli kehittynyt oman yliopiston suojassa.

Venäjän vallan aikana autonomia turvasi maan väestölle sen vanhastaan nauttimat oikeudet sekä säilytti valtiolliset ja yhteiskunnalliset laitokset.

Suurlakon aikana kansamme oli mm. heräävän työväenliikkeen ansiosta jo kyllin valveutunut saavuttaakseen pian yleisen äänioikeuden sekä yksikamarisen eduskunnan. Voidaankin todeta, että tästä pitäen Suomella oli sisäiset edellytykset valtiolliseen itsenäisyyteen. Tsaarivallan kukistuminen ja suotuisat olosuhteet lokakuun vallankumouksen seurauksena loivat ulkonaiset edellytykset itsenäisyyden julistamiselle ja ulkovaltojen tunnustuksen saamiselle.

ITSENÄISYYDEN SAAVUTUKSIA

Viiden vuosikymmenen jälkeen voimme tarkastella miten olemme voineet rakentaa maatamme omiin kansallisiin voimiimme nojaten.

Tärkein saavutuksemme on tietenkin valtiollisen itsenäisyytemme säilyttäminen. Aika on ollut ankara, vuodet ovat olleet vaativia. Uhrit ovat olleet kalliit. Ei ole mielekästä pohtia, olisimmeko voineet selviytyä vähemmin kärsimyksin, sillä siihen kysymykseen emme varmaa vastausta saa.

Kansakunnan saavutuksia mitattaessa on kansainvälisissä kehitysvertailuissa yleisesti käytetty kyynäräkeppinä taloudellista vaurautta. Suomi ei ole taloudellisen kehityksen kilvassa suinkaan menestynyt huonosti. Elintasomme kaksinkertaistumiseen meni ensimmäisellä kerralla yli 30 vuotta, toisella kessalla siihen ei tarvittu kuin vajaat 20 vuotta. Edellistä ajanjaksoa tietenkin rasittivat kolme sotaa. Tässäkin pätee vanha suomalainen sananlasku "rasvainen on rauhan kattila".

Taloudellisen nousun ohella on myös koulutuksessa ja sivistyselämässä tapahtunut huomattavaa kehitystä. Sekä oppikoulua käyvien että ylioppilaiden lukumäärä on itsenäisyyden aikana kymmenker-

(Jatkuu siv. 2)

★ ★ ★

NAAPURIMAAT ONNITTELEVAT 50-VUOTISTA ITSENÄISTÄ SUOMEA

HELSINKI — (KU) Kristallikruunujen sädehtiessä, salamavalojen välähdellessä ja televisio- sekä elokuvakameroiden suristessa otti 50-vuotias itsenäinen Suomi tiistaina vastaan naapurimaiden onnittelut valtioneuvoston juhlahuoneistossa.

Onnittelujen vastaanottajina olivat presidentti Urho Kekkonen sekä pääministeri Paasio ja ministerit Ahti Karjalainen, Reino Oittinen, Aarre Simonen ja Leo Suonpää.

Ensimmäisenä saapui onnittelemaan Neuvostoliiton valtuuskunta presidentti Nikolai Podgornyin johdolla. Mukana oli runsaasti myös Neuvostoliiton Helsingin suurlähetystön henkilökuntaa.

Presidentti Podgornyi esitti lämpimät onnittelunsa sekä välitti puoluesihteeri Leonid Brezhnevin ja pääministeri Aleksei Kosyginin henkilökohtaiset onnittelut presidentti Kekkoselle. Sen jälkeen hän luki Neuvostoliiton korkeimman neuvoston puhemiehistön ja NL:n hallituksen onnitteluadressin. Presidentti Podgornyin puhe sekä adressin sisältö kokonaisuudessaan toisaalla lehdessämme.

Presidentti Kekkonen toivotti vastauspuheessaan presidentti Podgornyin sydämellisesti tervetulleeksi maamme itsenäisyyden juhlallisuuksiin. Puheessaan hän tähdensi vielä sitä arvonantoa ja ystävyyttä jota Suomi ja Neuvostoliitto tuntevat toisiaan kohtaan. Hän totesi myös, että yhteistyötä molempien maiden välillä olisi entisestään vahvistettava.

Neuvostoliiton lahja Suomelle oli kuvanveistäjä Juri Tshernovin veistämä kalastajaa esittävä patsas. Patsaassa olevassa hopealaatassa luki: "Suomen kansalle Neuvostoliiton kansoilta Suomen itsenäisyyden 50-vuotispäivänä."

Vieraiden kilisteltyä shamppanjalaseja oli vuorossa Ruotsi. Kuninkaan henkilökohtaisen onnittelun toi prinssi Bertil lausuen mm.:

"Hänen Majesteettinsa Ruotsin kuningas, isäni, on antanut minulle tehtäväksi esittää Teille, Herra Presidentti, ja Teidän kauttanne myös Suomen hallitukselle ja kansalle, hänen lämpimimmät tervehdyksensä ja onnentoivotuksensa tänä päivänä, joka on omistettu itsenäisen Suomen tasavallan syntymisen 50-vuotismuistolle. Tervehdyksemme lisäksi toivotamme veljeskansallemme Suomessa onnellista tulevaisuutta rauhassa ja vauraudessa."

Prinssi Bertil ojensi lahjana yli kaksisataa vuotta vanhan hopeamaljan, joka on suomalaista taidekäsityötä.

Pääministeri Tage Erlander totesi onnittelupuheessaan, että Ruotsin ja Suomen oltua lähes seitsemän vuosisadan ajan yhdistyneinä on luonnollista, että Ruotsille Suomen itsenäisyysjulistus 6. 12. 1917 on eräs Pohjolan historian merkittävimmistä tapahtumista. Pohjoismaista yhteistyötä käsiteltyään pääministeri Erlander sanoi:

"Laajemmalla kansainvälisellä tasolla — Yhdistyneissä Kansakunnissa sekä sen erityisjärjestöissä olemme voineet iloita yhä suuremmasta yksituumaisuudesta, mikä Suomen ja Ruotsin välillä tietenkin on voinut lähteä puolueettomuusarvioinneista. Suomen formuloitua puolueettomuuspolitiikkansa toisen maailmansodan jälkeen, saavutti se pian kansainvälistä luottamusta. Tällöin laskettiin perusta sille kunnioitusta herättävälle ulkopolitiikalle, jota maa on noudattanut viimeisimmän kahden vuosikymmenen aikana.

Vaikeasta ja monimutkaisesta lähtökohdasta se on johtanut vakiintuneisiin ja hyviin suhteisiin sekä itään että länteen, joihin liittyvät laajat tomintamahdollisuudet maan etujen mukaisesti. Kaikilla tasoilla ovat Suomen ja Ruotsin väliset suhteet olleet avoimet ja luottamukselliset. Pohjanlahden kummallakin puolella on elävää tahtoa näiden kehittämiseen eikä vähiten kulttuurin alalla."

Vihreänkantisessa kirjassa pääministeri Erlander ojensi sitten presidentti Kekkoselle 500,000 Ruotsin kruunun addressin käytettäväksi suunnitellun ruotsalais-suomalaisen kulttuurikeskuksen toimintaan, lähinnä kirjojen ja taiteen hankkimiseen.

Islannin onnitteluvaltuuskuntaa johti pääministeri Bjarne Benediktsson. Lahjana Islannin valtuuskunta toi maalauksen.

Norjan lahja oli seinävaate.

Naapurimaiden onnittelijoista oli viimeisenä Tanskan valtuuskunta ulkoministeri Hans Taborin johtamana. Tanskan lahja oli täydellinen jäljennös viikinkiajalta peräisin olevasta arkeologisesta löydöksestä, aurinkovaunusta.

Onnittelujen jälkeen oli ohjelmassa tasavallan presidentin lounas valtuuskunnille Valtioneuvoston juhlahuoneistossa. Lounaalla olivat mukana myös eduskunnan puhemiehistö, hallitus sekä eräät muut kutsutut.

UUSNATSISMI ENNAKOI UUTTA SOTAA – NL

Moskova. — Neuvosoliitto esitti viime perjantaina poikkeuksellisen teräväsanaisen nootin Länsi-Saksassa jatkuvasti militarismista ja erikoisesti natsilaisuuden elpymisestä.

"Natsismi tarkoittaa sotaa. Se tarkoittaa veristä terroria ja joukkomittaista rikollisuutta", sanotaan Neuvostoliiton nootissa. "Maailmassa ei ole tilaa natsismille eikä saakaan olla."

Noin 3,000 sanaa käsittävässä nootissa Neuvostoliitto syyttää Länsi-Saksan hallitusta fasismin nousun suojelemisesta sekä Potsdamin sopimuksen rikkomisesta uudelleen aseistumisen muodossa ja esittämällä vaatimuksia "menetettyjen alueitten takaisin palauttamiseksi".

Tämä protestinootti annettiin Länsi-Saksan asiainhoitajalle sekä Britannian, Yhdysvaltain ja Ranskan suurlähettiläille, jotka kutsuttiin Neuvostoliiton ulkoministeriöön.

Neuvostoliitto vaatii "revanshihengen ja militarismin lopettamismista mitkä Neuvostoliiton selitysten mukaan saavat yhä laajenevat mittasuhteet Länsi-Saksassa.

Protestinootissa huomioidaan uusnatsilaisuuden nopea nousu Länsi-Saksassa ja kehoitetaan Bonnin hallitusta "lopettamaan heidän (uusnatsien) toimintansa."

"Euroopan kansat ovat huomioineet Saksan fasismin seuraajien röyhkeät mielenosoitukset Hanoverissa", sanotaan nootissa.

"Niin sanotun 'Kansallisen demokraattipuolueen' kongressin lipun alla kokoontuivat eri vivahteiset uusnatsit yhteen, yrittäen oikeuttaa Hitlerismin rikokset ja korottaakseen äänensä hitlerismin hyökkäyspyrkimysten puolesta.

"Kuten menneisyyden Mynchen", sanotaan Neuvostoliiton nootissa, "Hanoverista voi tulla valta-asemiin matelevien natsien symboli."

Lopuksi nootissa esitetään varoitus, että mitä tahansa Länsi-Saksan hyökkäystä tulee seuraamaan "murskaava kosto".

VAPAUS (LIBERTY)
INDEPENDENT LABOR ORGAN OF FINNISH CANADIANS
Established Nov. 6, 1917
EDITOR: W. EKLUND MANAGER: E. SUKSI
TELEPHONE: OFFICE AND EDITORIAL 674-4264
Published thrice weekly: Tuesdays, Thursdays and Saturdays by Vapaus Publishing Co. Limited, 100-102 Elm St. West, Sudbury, Ontario, Canada. Mailing address: Box 69
Advertising rates upon application, translation free of charge.
Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.
Member of the CANADIAN LANGUAGE PRESS CLUB
TILAUSHINNAT:
Canadassa: 1 vk: $10.00, 6 kk. $5.25, 3 kk. 3.00 USA:n: 1 vk. $11.00, 6 kk. $5.75 Suomeen: 1 vk. 11.50, 6 kk. 6.25

Joulutervehdys lännelle

Taataksemme sen, että ainakin ensimmäinen osa Vapauden juhlanumerosta ehti ennen joulua länsirannikon kaikille lukijoille, on lehtemme tämänpäiväinen numero omistettu "lännen joulunumeroksi".

Samalla kertaa pyydämme käyttää tätä tilaisuutta hyväksemme ja esittää Länsi-Canadassa asuville ja vaikuttaville kansalaisillemme sydämellisen kiitoksen siitä ilahduttavan hyvästä avusta ja tuesta, mitä lehtemme Vapaus on Teiltä kuluneen vuoden aikana saanut. Erikoinen suurkiitos kirjeenvaihtajille, asiamiehille ja -naisille sekä muille "työmuurahaisille", jotka väsyttävän "leipätyönsä" lisäksi ja rinnalla ovat niin paljon tehneet työtä Vapauden levittämiseksi, Vapauden sisällön rikastuttamiseksi, tervehdyksien ja ilmoitusten keräämiseksi jne.

Joulu on rauhan ja rakkauden juhla, mutta rauhaan ja rakkauteen on vaikea uskoa kun Vietnamin kansaa vastaan käydään veristä hyökkäyssotaa, kun lasten joulupaketeista löytyy tulta syöksyviä hyökkäysvaunuja ja muita "sotaleluja", kun ylensyöminen uhkaa tappaa liikarasvoittumisella suhteellisesti puhuen joitakin harvoja ihmisiä miljoonien ja miljoonien muiden nääntyessä nälkään, kun kaikilla on joulunakin hysteriaa lähentelevä kiire "rahan hankinnassa" ja liian harvoilla aikaa ja halua rakkauden ja rauhan asian edistämiseen.

Mutta kaikesta huolimatta meillä on jälleen joulu — ja tervetullut lepohetki se onkin kovan työn ja hyörinän keskellä.

Me puolestamme toivomme, että kansalaiset yleensä ja erikoisesti lehtemme kaikki lukijat saisivat tilaisuuden viettää parhaan mahdollisen joulun. Ja vaikka joulu onkin meille suomalaisille ennenkaikkea perhejuhla, jolloin kokoonnutaan yhden "kotipöydän ääreen" ainakin yhdeksi illaksi, niin samalla olisi joulunakin pyrittävä vaikuttamaan niin että rauha maassa ja ihmisillä hyvä tahto-lauseesta tulisi todellisuus.

Tässä mielessä sanomme: Hauskaa joulua ja onnellisempaa uutta vuotta, hyvät länsi-Canadan kansalaisemme.

"Kaksikielisyysehdotus"

Viikko sitten tiistaina alahuoneelle esitetty Canadan "Kaksikielisyyttä ja -kulttuuria" tutkineen kuninkaallisen komission lopullisen raportin ensimmäinen, noin 80,000 sanaa käsittävä osa näyttää saavan vaisunlaisen vastaanoton kautta Canadan.

Vaikka Quebecin pääministerin Daniel Johnson on sen "hyväksynyt" käyttökelpoiseksi lähtökohdaksi ranskalais-canadalaisten pulmien "perusteellisempaa ratkaisua" varten, kuten hän selitti, niin monen monet quebecilaiset tuntuvat suhtautuvan siihen hyvin kylmäkiskoisesti, ettemme sanoisi kyynillisesti. Mikäli keskiviikkoiltaisessa TV-ohjelmassa esiintyneet henkilöt olivat vähääkään Quebecin nuorempaa sukupolvea edustavia, silloin jää käsitykseksi, että ranskalais-canadalaiset eivät ainakaan Quebecissa anna tämän komissionin ehdotuksille "kaksikielisyyden laillistuttamisesta" juuri mitään arvoa. He myöntävät, että siitä on ranskankielen säilymisen kannalta jotakin hyötyä muissa maakunnissa asuville, mutta korostavat samalla, että Quebecille siitä ei ole kerrassaan mitään hyötyä, ja kuitenkin on ensisijaisesti kysymys Quebecin kohtalosta nyt ja tulevaisuudessa.

Ontarion, New Brunswickin ja Manitoban hallitusten edustajat riensivät antamaan viralliset siunauksensa tälle raportille, mutta Saskatchewanin, Albertan ja British Columbian poliittiset puhemiehet näyttävät suhtautuvan siihen viileämmin kuin suhtaudutaan johonkin välttämättömään pahaan. Tyypillisenä esimerkkinä tästä on Saskatchewanin pääministerin, Ross Thatcherin lausunto, että hänkin on valmis järjestämään ranskankielen opetusta paikkakunnilla, missä on yli 10 pros. ranskalais-canadalaisia, mikäli se kansallista yhtenäisyyttä auttaa, mutta missään tapauksessa hän ei hyväksy maakuntansa lainlaatijakunnan kaksikielisyyttä!

Kuten on lehtemme uutsitiedoista nähty, tämä raportti koskee pääasiassa Quebecin ulkopuolella olevia canadalaisia ja erikoisesti ranskalais-canadalaisia, joita on yhteenlaskien lähes miljoona. Siinä suositellaan perustuslakia muutettavaksi siten, että se määrittelee englannin ja ranskan kielen Canadan virallisiksi kieliksi parlamentissa, oikeuslaitoksissa, liittohallituksessa ja kaikissa sen alaisissa laitoksissa; Ontarion ja New Brunswickin tulisi julistaa, että ne hyväksyvät molemmat kielet virallisiksi kieliksi, ja että ne takaavat suurille ranskalais-vähemmistöryhmilleen osapuilleen samanlaiset oikeudet mistä englantilais-canadalaiset nyt nauttivat Quebecissa; seitsemän muun maakunnan tulisi julistaa, että niiden lainlaatijakunnissa voidaan käyttää molempia kieliä . . .; liitto- ja maakuntahallitusten tulisi yhteistoimin määritellä paikalliset alueet, missä kaiken julkisen palvelun tulisi tapahtua kaksikielisesti; Ottawa-Hull alueesta pitäisi tulla liittovaltio-alue, missä molemmilla kielillä — ranskan ja englannin kielellä — on täydellinen tasa-arvo.

Jos tällaiset ehdotukset olisi esitetty kymmenen tai kaksikymmentä vuotta sitten, niitä olisi visseissä oikeistopiireissä pidetty "vallankumouksellisina" esityksinä ja jopa vaarallisina sellaisina. Varmaa myös on, että sellaiset ehdotukset olisi otettu ranskalais-canadalaisten keskuudessa vastaan innostunein mielin, ja toisaalta, että kiihkokansallismieliset englantilais-canadalaispiirit olisivat nousseet vihasta puhisten niiden johdosta "takajaloilleen".

Mutta sen jälkeen on mennyt paljon vettä siltojen alitse, kuten sanotaan. Selvää on, että englantilais-canadalaiset piirit ovat nyt valmiina maksamaan tämäntapaisen hinnan liittovaltion yhtenäisyyden säilyttämisestä, mutta monet merkit viittaavat siihen, että nämä ehdotukset tulivat ainakin 20 vuotta myöhästyneenä, ja että ne eivät mene läheskään riittävän pitkälle ranskalais-canadalaisten tyydyttämiseksi.

Tämä raportti ei huomioi sitä tosiasiaa, että Canadan liittovaltio koostuu kahdesta eri kansasta, englantilaisesta ja ranskalaisesta kansasta sekä useista pienemmistä, hajallaan olevista kansallisuusryhmistä. Kun p.o. raportissa ei huomioida tätä perustavaa laatua olevaa seikkaa, eikä pyritäkään esittämään ratkaisuja tältä pohjalta, niin tulos on tietenkin lainkaltainen heikompi. Vaarallinen seikka tässä yhteydessä on se, että "lauti pahenee" mitä kauemman pidätytään sen hoitamisesta.

Me kaikkin tiedämme kuinka vaikea pulma on missä tahansa maassa kansallisuusongelman ratkaisu. Mutta jos jännityksen annetaan kasvaa, niin tilanne tulee entistä vaikeammaksi. Kymmenen, kahdenkymmenen vuoden perästä voidaan varmasti havaita tällä kohdin vieläkin suurempi tilannemuutos, mitä on tapahtunut viimeksikuluneen 20 vuoden aikana. Siksi olisi jo korkea aika ryhtyä Canadan kansallispulmien ratkaisemiseen kansojen itsemääräämisoikeuden tunnustamisen ja kunnioittamisen pohjalla niin, että voitaisiin [illegible] joaminen englantilaisten ja ranskalaisen Canadan vapaan veljellisen ja tasa-arvoisen liiton pohjalla, mikä yksinään voi Canadan tulevan säilymisen ja Canadan tulevan suuruuden.

Kirjeitä

VIELÄKIN LISÄÄ VAPAUDEN PUOLESTA

Se oli hyvä ajatus Vapaudelta asettaa tällainen kysymys lukijoille, se näyttää kiinnostavan lukijoita.

Monet näyttävät unohtavan sen, että ainoastaan torstain numero olisi 6-sivuinen. Minä yhdyn H. E:hen, kun se ei rasita kenenkään rahapussia, niin se on hyvä, ja ellei se menesty niin muutetaan entiselleen.

Ne vanha väki kaipaamme uutisia lehteemme, vaikka ne olisivat jo vanhempiakin, sillä suurlehdet ja niiden hännystäjät suomalaisetkin lehdet, eivät tuo tosi uutisia meille. Ne valitsevat uutisensa kaikessa kiireessä, kunhan se on vähän sinne päin. Sitten jossain takana perutaan ja jos joku kysyy perään.

Toisesta maailmansodasta lähtien minä olen vertaillut porvarien ja työväen lehtien uutisia toisiinsa, ja niissä on suuri ero. Kuten esim. tämäkin uutinen "Vietnamissa on kaatunut vasta 15,000 miestä" mutta Naisten Viirin etusivulla on yli 100,-000 ja se täytyy olla tosi kun aina viedään lisää miehiä.

Kuten sanottu, ne ovat porvarilehtien uutisia. "Vietkongin miehiä kaatuu hirveästi". Rahamiehet ajattelevat, kyllä se lukijoille täydestä käy, niinkuin se näkyy käyvänkin — että kaikki uutiset saadaan päivälehdistä.

Meille tarjottiin täkäläistä päivälehteä 50c viikko. Äkkiä laskin, vuodessa on 52 viikkoa, se kahtia, tekee 26 dollaria. Keräykseen olen antanut viitosen. Vuosi Vapautta maksaa kympin ja vielä annan kympin niin se tekee 25 dollaria ja minulle jää vielä dollari. Ja varmasti olen paljon tietoisempi maailman asioista kun jos lukisin noita porvarilehtiä jossa ei ole paljon muuta kuin amerikkalaisten suurliikkeiden ilmoituksia, jotka ovat tulleet tänne canadalaisia riistämään.

Siis arvoisat lukijat ja myös porvarilehtien lukijat ja ajatelkaa vähän ja muistakaa lukea ja tukea Vapautta ja koko liikettä ostamalla sieltä, mitä liikkeellä on myytävänä.

S.A.J. Beaver Lake, Ont.

* * *

SANANEN VAIN

Jos tuon muutamalla sanalla mielipiteeni lehtemme Vapauden nykyhetken kysymykseen. Se on tosin tärkeä kysymys ja siitä onkin ollut lehtemme palstoilla jo useampia eriäviä kirjoituksia.

Koetan vaan lyhyesti antaa ajatuskantani. Ja minun kantani on, että jos annettaisiin lehtemme olla ennallaan, ainakin toistaiseksi. Luulenpä, että johto on huomioinut kaikki ne seikat, joita tulevaisuus tuo tullessaan. Ei ainakaan tilaajien määrä suurene vaikka muutamia uusia saataisiinkin, kun ottaa huomioon sen tosiseikan, että meidän ikänuoret rivit harvenee huimaa vauhtia ja näissä lehtemme menettää varmoja avustajiaan.

Ja olenpa melko varma, että haaveilusta että kaikki suomalaiset alkaisi puhaltaa yhteen hiileen, se on synkän sumun takana. Joten yhdyn tässä asiassa Justiinan, Vancouver, B. C. kantaan, että meidän jokainen kykyjensä mukaisesti ja annetta rehellinen kunnioitus rehellisestä toiminnasta riveissämme, olipa se sitten mitä laatua tahansa, kun se vaan ei ole ilkeämielistä ja hajaannusta aiheuttavaa. Se tahtoo tänäpäivänä olla suurena vitsauksena ja häpeän pilkkuna, ja näin ollen heikentää ja turmelee jo muutenkin harventunee rivejämme.

No, eletään niissä merkeissä että kun Canadassa juhlitaan toista satavuotta, niin ehkä suomalaisetkin ovat löytäneet yhteisen suunnan ja täten kun ponnistellaan lehtemmekin hyväksi, kautta laajan maan, olenpa varma siitä, että nauttia lehtiemme hyvyydestä.

— Nimim.M., pitkä-aikainen Vapauden kannattaja, Toronto, Ont.

KEKKONEN PUHUI ITSENÄISYYDEN VALTAKUNNALLISESSA PÄÄJUHLASSA

(Jatkoa sivulta 1)

taistunut. Myös amamttikoulutus on nimenomaan viime vuosina laajentunut niin nopeasti että 17-vuotiaiden ikäluokasta yli 70 pros. käy tällä hetkellä ammatti- tai oppikoulua.

Kansamme on kypsä peruskoulu-uudistuksen avulla tarjoamaan koko nuorisolle nykyaikaisen opintien.

Kun tarkastelemme sosiaalisia olojamme, yhteiskuntamme nopea kehitys käy yhä selvemmäksi. Itsenäisyyden alkuvuosina sosiaalipolitiikkamme oli lähinnä köyhien ja vaivaisten hoitoa.

Itsenäisyytemme juhlavuonna käytämme seitsemännen osan koko kansantulostamme sairaiden, työkyvyttömien, lasten ja vanhusten hyväksi. Jos sosiaalimenoihin sisällytetään myös terveydenhoidon ja opetustoimen kustannukset, ovat kokonaismenot 36 pros. valtion talousarvion loppusummasta.

Tavan takaa kuulemme, kuinka ennen sotia osattiin elää, vaikka ei ollut lapsilisiä, kansaneläkkeitä saati sairausvakuutuksia. Äidit osasivat silloin itse kasvattaa lapsensa ilman yhteiskunnan apua. Nyky-yhteiskunnassa kuulumme kaikki yhteen. Kasvavan tuotannon tulokset kuuluvat myöskin lapsille, sairaille ja vanhuksille.

"EI KOKO TOTUUS"

Niinhyvin taloudellisen, sivistyksellisen ja sosiaalisen elämän aloilta voidaan esittää positiivisia tietoja maamme kehityksestä.

Valitettavasti nämä kauniit luvut eivät kerro koko totuutta. Näiden lukujen taakse kätkeytyy se tosiasia, että hyvinvointimme tasossa on eroja, jotka ovat järkyttävän suuret. Jo talousalueiden osalta on havaittavissa melkoisia eroja.

Voimme olla tyytyväisiä taloudellisen kehityksemme yleiseen nousuun, mutta ei ole juhlavuodellemme mairittelevaa, että noin 65,000 suomalaista on työttömänä, suurin osa niistä maan köyhimmillä alueilla. Se merkitsee kahta asiaa: taloudellinen hyvinvointi ei ole tasasuhtaisesti ulottunut koko maahan ja suhdannevaihtelujen aiheuttama taloudellinen turvattomuus ei ole suinkaan voitettu ilmiö.

DEMOKRATIA KESTÄNYT MYRSKYT

Kun siirrymme valtiollisten elämämme tarkasteluun, on perustavaa laatua olevana saavutuksena pidettävä sitä, että monien katkerien vaiheiden jälkeen vuonna 1919 vahvistettu tasavaltainen, demokraattinen, parlamentaarinen valtiojärjestyksemme on kestänyt järkkymättömänä.

Demokratiamme ei ole mikään kauniin sään demokratia, sillä se on saanut ottaa vastaan rauhan vuosien vastatuulet ja sodan ajan myrskyt. Monipuoluesysteemistämme on johtunut hallitusten lyhytikäisyys ja lukuisuus, mistä tietenkin on ollut haittaa johdonmukaiselle, pitkäjännitteiselle hallituspolitiikalle. Toiselta puolen se on pakottanut sovitteluihin, joissa vähemmistön mielipiteille on varattu jalansijaa.

Suomi on vapaa yhteiskunta, jonka piirissä jyrkästikin toisistaan poikkeavat käsitykset mm. poliittisista, taloudellisista ja uskonnollisista kysymyksistä ovat sallittuja. Näin ei tasavallassamme aina ole ollut.

Oli aikoja, jolloin maassamme hallitsi kuvitelma, että kaikkiin asioihin ulottuva yksimielisyys on kansakunnan voiman lähde, vaikka tämä yksimielisyys olikin saavutettavissa vain pakon tietä. Sotien jälkeen on vähitellen pääsemässä voitolle käsitys siitä, että demokratian voiman merkkinä pikemminkin on erilaisuuden hyväksyminen. Oikea demokratia ei ole pelkästään enemmistön valtaa, vaan se on myös vähemmistön olemassaolon ja oikeuksien arvossapitämistä. Juuri mielipiteiden ja katsomusten moninaisuus on ominaista dynaamiselle yhteiskunnalle.

ISÄNMAA VOI OLLA ERILAINEN

Vaikka lähes puolet nyt elävistä suomalaisista on syntynyt sotien jälkeen, aikana, jota on nimitetty "toiseksi tasavallaksi", on

meillä kuitenkin runsaasti ihmisiä, jotka omasta kokemuksestaan voivat vertailla menneitä aikoja nykyiseen. He voivat havaita, että elää tämän maan kansalaisena tänä päivänä on toista kuin se oli eilen. Mutta meidän tulee ymmärtää, että myös samaan aikaan elävät suomalaiset tuntevat tämän isänmaansa toisistaan poikkeavalla tavalla.

Vuosien 1917 ja 1918 veriset vastakohtaisuudet alkavat unohtua, mutta muistoissa säilyy tietoisuus siitä, että isänmaa Suomi tunnettiin valkoisessa armeijassa erilaisena kuin lukuisissa vankileireissämme. Monissa suhteissa toisistaan poikkeavat ovat olleet suomalaisten tunnot ja tunnelmat myös itsenäisyytemme aikana: onnea ja tappioita, ylimielisyyttä ja kaiken menettämisen pelkoa, uhmaa ja kohtaloon taipumista, vanhassa kiinni riippumista ja uuden elämän ja elämänkäsityksen julistamista. On ollut onnellista olla suomalainen ja on ollut tuskallista olla suomalainen. Tällä niemellämme on ollut ihmisiä ja ihmisryhmiä, joiden elämä on aina ollut raskasta. Milloin se on ollut taloudellisten huolien täyttämää, milloin se on pahiten tuntunut henkisenä painostuksena. He ovat oikeutetusti murehtineet kohtaloaan ja valitelleet osaansa, mutta epätoivon hetkiä kenties lukuunottamatta he eivät ole halunneet kadottaa yhteyttä siihen kansaan, johon he kuuluvat.

ULKOPOLITIIKAN VAIKEA TAITO

Nuorelle valtakunnalle ulkopolitiikka on vaikea taito, sitä vaikeampi, jos maantieteellinen asema ja historiallisten vaiheiden jättämä perintö ovat sellaisia kuin Suomen. Fatalisti voi sanoa, että osamme vuosina 1939 ja 1941 oli ennalta määrätty. Mutta se, joka ei tunnusta irrationaalisille kohtalon voimille puheenjohtajan paikkaa valtakunnan neuvospöydässä, ei tyydy näin helppoon menneen arviointiin. Vähintään hän haluaa etsiä esille niitä tekijöitä, joiden varaan maan ulkopolitiikan tulevaisuus on rakennettava.

Vuoden 1944 jälkeen Suomen kansalle on selvinnyt, että sen ulkopoliittinen turvallisuus vaatii hyvää naapurisopua ja luottamuksellista yhteistyötä kaikkien naapurivaltioiden kanssa. Erityisesti tämä ohjelma kohdistuu itäiseen naapurivaltioomme Neuvostoliittoon, koska sinne käsin ystävyyspolitiikka avaa uuden historiallisen kauden.

Nyt kansallisen edun sekä keskinäisen kunnioituksen pohjalle rakentuva luottamuksellinen yhteistyö on taannut rauhan ja turvallisuuden ennen niin levottomalle Pohjois-Euroopan äärialueelle.

HISTORIAN LÄKSY

Itsenäinen Suomi on 50-vuotisen historiansa aikana oppinut monta läksyä. Mielestäni tärkein saamistamme opetuksista on se, että sen enempää ulko- kuin sisäpolitiikassakaan ei kiivailulla ja ehdottomuudella rakenneta muuta kuin riitaa. Tulokset jäävät vähäisiksi ja useimmiten kestämättömiksi. Ne ajat ovat ohi — tai ainakin pitäisi alkaa olla ohi — jolloin yhteiskunnan sisäisiä ja yhteiskuntien välisiä ongelmia ratkaistiin väkivalloin. Toivon sydämestäni, että Suomen kansa lähtisi kaikissa toimissaan ja kaikkien yhteiskuntaryhmien osalta harkitsevan, muita ymmärtämään pyrkivän ja sovittelevan asennoitumisen elähdyttämänä nyt edessämme olevalle uudelle puolivuosisataistaipaleelle. Uskon, että näin toimienme tulemme rakentamaan maamme entistä onnellisemmaksi. Kunpa emme tässä rakennustyössä unohtaisi sitä, että onnen tulee yltää matalimpaankin majaan.

SYNTYMÄPÄIVIÄ

August Peltonen, R. R. 1, Kaministiquia, Ont., täyttää tänään, joulukuun 12 pnä 75 vuotta.

Peter Perttula, Cassel Halme, vanhainkoti, North Bay, Ont., täyttää maanantaina, joulukuun 18 päivänä 83 vuotta.

Yhdymme sukulaisten ja tuttavain onnentoivotuksiin.

"Hyvät muistot sointulalaisista" sanoo Iso-äiti "entistä" muistellessa

Sointula. — Marraskuussa tulee kuluneeksi 66 vuotta siitä kun B.C:n hallitus luovutti tämän Malcolm-saaren Kalevan Kansan yhtiölle, ja joulukuun 5. pnä 66 vuotta siitä, kun ensimmäiset rakentajat saapuivat saarelle. Köyhyys oli esteenä, ettemme voineet täyttää hallituksen asettamia ehtoja, saaren omaksemme saamiseksi. Olisi pitänyt saada 350 perheenpäätä asukkaaksi 7 vuoden aikana. Ja kyllä täällä kansaa kävi sinä aikana enemmänkin katsomassa, ja useat olivat jäseniä.

Mutta köyhyys ja kova työ peloitti ja niin lähtivät. 4 vuotta kestimme mutta luopua täytyi. Jokainen alkoi väännellä kantoja omiin nimiinsä, välistä koko perheen voimalla. Mutta syvällä mielessä kyti ajatus että jotain yhteistä pitäisi yrittää. Minulla on tässä Toveri-lehden 10-vuotisjulkaisu, ja siinä K. Savola kertoo osaston valitsemana niistä ajoista.

Hän sanoo, olimme kuin pökerryksissä $2\frac{1}{2}$ vuotta. Sitten tänne tuli Amerikan puolelta 2 toveria, Santeri Häyrynen oli yksi, ja kutsuivat sointulalaiset kokoukseen. He sanoivat, että perustetaan sosialistiosasto. Sanotaan, että maaseudulla sosialismi menee hitaasti eteenpäin, mutta niin ei ollut Sointulassa, ja niinpä joulukuun 25. päivänä perustettiin sosialistiosasto, 39 jäsenellä. Naisia oli silloin vain kaksi, Ida Tynjälä ja Miili Hukkala. Mutta jo tammikuun kokouksessa tuli paljon lisää naisia. Osasto liittyi heti Canadan Sosialistipuolueeseen ja Sointulan osastosta tuli yksi toimivimpia osastoja.

Siinä julkaisussa on meidän haalimme kuva. Savola jatkaa, haalimme on tässä kuvassa yksinkertainen ja vaatimaton, koska pidämme tärkeämpänä tukea Työkansa-lehteä. Työkansan osakkeita osasto omisti $900.00 arvosta, ja samalla kartutimme kirjastoamme. Siinä oli silloin jo 900 nidosta, joka määrä meikäläisissä oloissa olisi tehnyt talomme paljon mukavammaksi. Hyvän kirjaston katsoimme olevan kasvatustyössä suuremmasta merkityksestä kuin komean haalin.

Nuoret käyttivät ahkerasti kirjastoa, ja me vanhemmat jäsenet toivoimme heistä työmme jatkajaa. Näin kertoi Savola. Ja meillä oli opiskelu- ja lasten-osasto. Siellä he harjaantuivt heti lapsesta puheenjohtajaksi, kirjuriksi ja rahastonhoitajaksi. Ja ihmeen näppäriä he olivatkin, olin useita vuosia heidän kanssaan yhteisissä toimissa.

Meillä oli aina vireillä sunnuntai-iltaiset puhujaseuran kokoukset ja siellä kävivät vanhat, nuoret sekä lapset. Lapset olikin silloin kasvatettu siten että heidät voi viedä yleisiin tilaisuuksiin, eivätkä mitään häirinneet.

Silloin ei talvella kalastettu eikä tehty metsätöitäkään. Oli vapaita nuoria miehiä jotka joutivat aina olemaan kokouksissa. Ja meillä oli näytelmä-, laulu- ja voimisteluseurat. Haali oli joka ilta käytössä. Eikä tuntunut ollenkaan vaikealtakaan, vaikka öljylampun valossa tuhrustettiin. 36 lamppua piti kunnostaa iltamatilaisuuksiin. En koskaan voi unohtaa niitä aikoja.

Katselin sitä Toverijulkaisua Siinä oli Amerikan länsirannikkojen osastojen alkuvaiheista kymmeniä kuvia, haaleista, näyttämöistä, lauluseuroista, mutta B. C:stä ei ollut muuta kuin Sointulan osasto, talo, ja kertomus sen alkuvaiheista.

Kun Työkansa meni vararikkoon, niin lokakuussa v. 1907 länsirannikolle, Astoriaan, perustettu sanomalehti Toveri tuli meille tilalle. Sillä oli koko paljon tilaajia, ja kun sen yhteyteen perustettiin naisten lehti, Toveritar, sai se heti Sointulan naisten kannatuksen. Valittiin asianaiset, ja vuorollaan kukin kirjoittamaan uutisia. Siinä sitä useampi nainen otti ensi askeleitaan lehtikirjeenvaihtajan vaikealla uralla.

Toverittaressa oli siihen aikaan naisten taholta valituksia, että miehet väheksyvät naisten toimintaa, ja

(Jatkuu sivulla 4)

PÄIVÄN PAKINA

KYSEENALAINEN UUSI TULOKAS

Uudet siirtolaiset ovat aina tervetulleita Canadaan.

Valitettavaa on vain se, että usein kehoitetaan ja innoitetaan siirtolaisia tulemaan silloinkin kun työpaikoista ja asunnoista on puutetta, jolloin he saavat oikeastaan huonomman kuvan Canadasta, mitä se todellisuudessa onkaan.

Mutta me aikaisemmin 30—50—150 vuotta sitten siirtolaisina tänne saapuneet — Canadan tavalliset pulliaiset yleensä kaikissa kansallisuusryhmissä — olemme aina olleet myötämielisiä uusia tulokkaita kohtaan, vaikka esimerkiksi me suomalaiset, joilla on taipumusta koteloitua omaan itseemme niin, ettei meiltä tule muuta kuin jouluna ja joskus poikkeustilanteissa huomaavaisuudenosoituksia edes oman perheemme jäsenille, vältämme paljastamasta sisäisiä tunteitamme varsinkin ventovieraille.

Tulokkaiden joukossa on kuitenkin aina silloin tällöin sellaisia veijareita, joiden osakkeet pysyvät alhaisina. Sellaisia ovat olleet Italiasta tai oikeammin Sisiliasta tulleet Mafian roistot, toisen maailmansodan jälkeen visseistä Itä-Euroopan maista pakoon lähteneet Hitlerin natsien palkkaamat piiskurit ja teloittajat sekä muut sentapaiseen pohjasakkaan kuuluvat "yksityisyrittäjät".

Viime viikolla meitä canadalaisia onnellistutettiin tiedolla, että Kongon kansan "niskan päällä istunut" belgialainen upporikas kaivosyhtiö, Union Miniere du Haut Katanga, työntää nyt lonkeronsa myös tänne Canadaan — canadalaisten mineraaliresurssien kehittämiseksi, kuten on meille kerrottu.

CP:n uutistietojen mukaan Union Miniere on ilmoittanut, että yhtiön "vaihtelevaisuusohjelman" mukaisesti on Canadassa laillistettu uusi yhtiö, mikä tunnetaan Union Minier Explorations and Mining Corp. Ltd. nimellä.

Se "on tehnyt sopimuksen International Nickel Co. of Canada alayhtiön, Canadian Nickel Companyn kanssa, yhteisesti sovittujen alueiden tutkimuksesta", sanotaan uutistiedossa.

Tunnettuna UMEX-nimellä, tämän uuden alayhtiön päämaja tulee Montrealiin.

Union Minieren eräs puhemies kieltäytyi määrittelemästä, mitä malmeja se tulee etsimään, millä alueilla se tulee operatiojaan suorittamaan tai sitä, kuinka paljon rahaa sisältyy sen uuteen yritykseen.

Näin uutistiedoissa, ja vaikka sanotaankin, että "valkeus nauraa pimeyden töille", niin mitäpäs meillä canadalaisilla on sanottavaa siitä, millä alueilla tämä belgialaista alkuperää uusi yhtiö tulee Canadassa operatioitaan järjestämään.

Käsittämättömiä ovat herrojen tiet muutenkin.

Noin 11 kuukautta sitten ilmoitettiin Katangasta, että Kongon hallitus on kansallistanut upporikkaan Union Miniere du Haut Katangan sikäläiset kaivokset.

Sivumennen sanoen Union Miniere on ollut maailman suurin kuparin tuottaja. Minkälaista osaa se on vienyt Kongon verisissä sisällissodissa, se on yleisesti tunnettu asia. Ja nyt, kun Kongon hallitus sanoi, että Minieren on tuotettava päämajansakin Kongoon Kinshasaan, (ent. Leopoldvilleen) mistä se rikkautensakin kaivattaa ,niin yhtiö kieltäytyi siitä.

Tämän jälkeen Kongon presidentti Joseph Mobutu muodosti hallituksen yhtiön Union Minieren laitoksista huoltamaan.

Miniere yhtiön sanotaan pitäneen Kongossa olevien omaisuuksiensa arvon $500 milj. Ja vaikka Union Miniere väittää, ettei se saanut "välittömästi" mitään niistä omaisuuksista, yhtiö on kuitenkin ilakoiden tiedoittanut, että aivan tyhjin käsin ei sieltä kuitenkaan lähdetty.

Silloin kun presidentti Mobutu otti Minieren laitokset kongolaisyhtymän kontrolliin, Union Minierillä oli Kongon ulkopuolella suunnattoman suuri kuparivarasto. Yhtiö on kieltäytynyt ilmoittamasta sen arvoa, mutta yleisesti arvioidaan sen olleen siinä $200 miljoonan paikkeilla.

Union Minierin kontrolloiva belgialainen emä- eli holding-Societe Generale de Belgique, on uutistietojen mukaan huolehtinut myös sekä käsiensä paikkaamisesta että taskujensa täyttämisestä.

Nyt me saamme tämän kansainvälisen finanssimaailman mustekalan lonkeroineen tänne Canadaan ja me myönnämme kohdaltamme avoimesti, että ilman sellaisia "siirtolaisia" tultaisiin täällä hyvin toimeen, sillä meillä on niitä omiksi tarpeiksi sekä kotona kasvatettua lajia että ulkomailta tunkeutuneita.

Yksi seikka on kuitenkin varmaa. Union Miniere tulee näkemään, että Canada ei ole sittenkään Kongo eikä sen osavaltio Katanga.

Meillä on täällä elinvoimaiset uniot, jotka huolehtivat ettei työläisiä voida käsitellä ja kohdella orjien lailla sekä kokonaan toisenlainen yhteiskunnallinen ilmapiiri kuin Katangassa.

Mutta valehtelua ja tekohurskautta välttävänä henkilönä meidän on avoimesti sanottava, että Union Minieren tulo tänne ei ilahduta meitä eikä varmaan monia muitakaan canadalaisia.

— Känsäkoura.

Hyvää joulua ja onnea tulevalle vuodelle 1968!

Hauskaa Joulua ja onnellista uutta vuotta
toivottaa
Vancouverin Suomalainen Lepokotiyhdistys
kaikille jäsenille, Lepokodin asukkaille, henkilökunnalle, ystäville ja kannattajille!
Kiitollisuudella, JOHTOKUNTA.

RAUHALLISTA JOULUA
ja
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
kaikille Vapauden lukijoille ja Järjestön jäsenille!
toivottaa
CSJ:n SOINTULAN OSASTO
SOINTULA — BRITISH COLUMBIA

HAUSKAA JOULUA
sekä
ONNELLISTA RAUHAN JA HYVÄNTAHDON VUOTTA 1968
toivotamme
kaikille osastomme toiminnan kannattajille!
Monet kiitokset kuluneen vuoden kannatuksesta!
CSJ:n VANCOUVERIN OSASTO
2605 East Pender St. — Vancouver, B. C.

HAUSKAA JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivotamme
suomalaisille asiakkaillemme!
TILBE INSURANCE AGENCIES LTD.
Bert Tilbe on palvellut suomalaisia asiakkaita yli 30 vuotta.
Puhelimet: Liike 685-4351 — Kotiin 261-7402
402 WEST PENDER ST. — VANCOUVER 3, B. C.

RAUHALLISTA JOULUA
ja
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
toivotamme kaikille Vapauden tilaajille ja ystäville!
Kiitos asiakkaillemme kuluneen vuoden kannatuksesta
CSJ:n VANCOUVERIN OSASTON SANOMALEHTIKOMITEA
MINNIE VAINIO — MATTI VARILA
HILJA SALO — AINO HENDRICKSON
ANTTI KOTILA — MANDA RANTA
VANCOUVER — BRITISH COLUMBIA

Urheilua

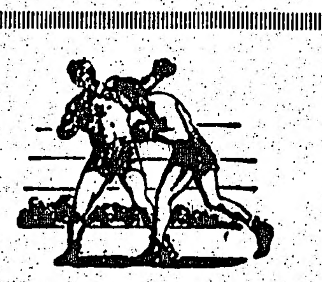

Eero Tapio vuoden 1967 paras suomalaisurheilija

Helsinki. — Klassisen painin maailmanmestari Haukiputaan Heiton ja TUL:n kasvatti 26-vuotias Eero Tapio valittiin urheilutoimittajien kirjallisessa äänestyksessä Suomen parhaaksi urheilijaksi vuonna 1967. Tapio on ensimmäinen painija, joka on saavuttanut tämän arvostetun aseman Suomen urheilusta kirjoittavien ammattimiesten äänestyksessä.

Tapio sai 130 urheilutoimittajalta yhteensä 1270 pistettä. Kovimpina kilpailijoina olivat estejuoksun SE-mies Jouko Kuha 1,050 pisteellä ja permantovoimistelun Euroopan mestari Tampereen Sisun Lasse Laine 714 pisteellä. Suljetun lippuäänestyksen tulos annettiin julkisuuteen itsenäisyyspäivän Mainos-tv:n lähetyksessä.

KYMMENEN PARHAAN URHEILIJAN LISTA

1. Eero Tapio paini 1270 pistettä
2. Jouko Kuha yleisurheilu 1,050
3. Lasse Yaine voimistelu 714
4. Martti Laakso paini 609
5. Rauno Aaltonen ammattilaiset 532
6. Kalevi Laurila hiihto 486.
7. Eija Krokerus keilailu 408
8. Kaarlo Kangasniemi painonosto 372
9. Jorma Pilkevaara koripallo 344
10. Lars Näsman jalka- ja jääpallo 338

NAISET

1. Eija Krogerus
2. Kaija Mustonen
3. Leena Turunen
4. Eva Sigg
5. Kaija-Liisa Keski-Vitikka
6. Astrid Määttänen

NL:lle kärkitilat Moskovan kisoissa

Moskova. — Keskiviikkoiltana saatiin päätökseen Moskovan kansainvälinen jääkiekkoturnaus. Neuvostoliitto vei kaksoisvoiton ykkösen vallattua ensimmäisen ja kakkosjoukkueen toisen sijan. Viimeisen päivän otteluista kaksi oli vailla mielenkiintoa: Neuvostoliitto II—Puola 13—1 ja Tshekkoslovakia II—Canada 7—2.

Ennakolta koko turnauksen kovinottelu oli järjestetty viimeiseksi. Toisensa kohtasivat vanhat kiistakumppanit Neuvostoliitto I—Tshekkoslovakia I. Odotuksessa kuitenkin petyttiin, sillä isännät olivat liian ylivoimaisia. Pelin lopputulos oli 9—1 (3—1, 4—0, 2—0).

"VANHAT" EDELLEEN HUIPULLA

Neuvostoliiton joukkueessa ei tule tapahtumaan muutoksia. Se muodostetaan vanhoista kokeneista pelaajista. Nuoret eivät vielä pystyneet esittämään sellaista peliä, joka antaisi oikeuden edustaa maailmanmestareita. Ainoastaan muutamat nimet, kuten Shadrin, turnauksen paras maalinseppo, ja Mihailov voisivat todenteolla kilpailla edustuspaikasta.

TSHEKEILLÄ ISOJA AUKKOJA

Tshekkoslovakian kummatkaan joukkueet eivät vielä ole kunnossa. Parasta peliä heilläkin esittivät vanhat pelaajat, kuten Nedomanski, Jirik ja Golonka. Tshekkien valmentajan lausunnon mukaan paikkansa maajoukkueessa voivat toistaiseksi pitää varmana vain kaksi pelaajaa, Jirik ja nuori puolustaja Hozeschovski. Näyttää sitä, että tshekkien valitsijamiehet pitävät jännitystä yllä loppuun saakka ja yrittävät saada suojattinsa näyttämään parastaan.

Canadan ja Puolan joukkueista on vaikeata sanoa mitään. Ensin mainittu toi Moskovaan heikon joukkueen, josta vain muutama pelaaja t ulee edustamaan maataan talven suurkilpailuissa. Puola tansen oli tullut oppia saamaan.

RUOTSI OTTAA VAROVASTI

Jos kolmesta suuresta jääkiekkomaasta on turnauksen perusteella saatu jonkinlainen tilannekuva, niin neljäs, Ruotsi, ei ole vielä näyttänyt valttejaan. Se kylläkin voitti Canadan ja kerran Prahassa Tshekkoslovakiankin, mutta ei jostain syystä saapunut Moskovaan kutsusta huolimatta. Tämä ehkä johtuu siitä, että ruotsalaisilla on menossa nuorennusleikkaus, eivätkä valmentajat halunneet heti alkuun panna poikiaan kovaan leikkiin. Jokainen valmentautuu siis omalla tavallaan. Yhteenotot tapahtuvat kuitenkin samassa paikassa Grenoblessa.

Port Arthurin kuulumisia

Mrs. Fanny Bloom kuoli täällä Dawson Court vanhainkodissa viime viikon maanantaina. Hän oli syntynyt Ruovedellä Suomessa jo oli 92-vuotias. Tänne hän saapui 64 vuotta sitten, eläen uudisfarmilla McIntyre kunnassa aikaisemmin miehensä kanssa. Aikaisemmin kuuluivat he CSJ:n jäsenyyteen ja olivat lehtiemme lukijoita. Jälkeen suremaan jäi yksi poika Väinö ja viisi lastenlasta. — ATH.

Toronton osastolla antoisa kokous — keskusteltiin myös Vapauden asioista

Toronto. — CSJ:n Toronton osaston kokouksessa, joka pidettiin tk. 4. päivän iltana Don haalilla, päätettiin tämän raportin yhteydessä lähettää onnittelut Vapaudelle, sen toimitukselle, liikkeenhoitajalle, johtokunnalle ja työhenkilökunnalle Suomen itsenäisyyden 50-vuotismitalin saannin johdosta.

Olemme iloisia, että Suomen itsenäisyysjuhlavuoden neuvottelukunta on seurannut ja huomioinut myöskin meidän omistamamme Vapaus-lehden, joka meidän mielestämme on ainoa suomenkielinen sanomalehti Canadassa, joka on selostanut rehellisesti ja tosiperäisesti Suomen itsenäistymisen historiaa ja sen 50-vuotisjuhlavuoden merkitystä. Olemme ylpeitä omistaessamme sellaisen lehden ja pidämme oikeaan osuneena ja arvossa sen saamaa kunniamitalia.

Kokouksessa oli noin 30 osaston jäsentä ja keskusteli myöskin laajasti Vapauden laajentamiskysymystä joka näyttikin olevan visainen kysymys monista erilaisista puheenvuoroista päättäen. Useampia ääniä kuului annettavan Vapauden koon pitämiseksi ennallaan, ei ainakaan kannatettu pienentämistä. Johtopäätökseksi kuitenkin tuli lopulta että Vapauteen on saatava lisää yksi toimittaja koska kaikesta kyvykkyydestään huolimatta ei nykyinen toimittajakaan ole yli-ihminen joka kestäisi nykyistä työtaakkaa toimittaa Vapautta, kalenteria, Kevät julkaisua jne. vaikkapa saisikin sivulta vähän apua, ja jos kerran tulee lisää yksi toimittaja ja latoja niin kaksi sivua ei enään suuresti sen päälle lisäisi mahdollisia kustannuksia.

Jätettiin asia Vapauden toimituksen, liikkeenhoitajan, johtokunnan ja tpk:n lopullisesti päätettäväksi koska Toronton osasto uskoo, että he paikan päällä tietävät parhaiten taloudellisen puolen ja myöskin toimituskyvyt. Polemiikki on hyvää käydä Vapauden yleisön osastossa joka näyttääkin tähän mennessä olevan vilkasta. Asiassa on aina monta puolta, ehkä tulee vielä uusiakin esityksiä ja muutoksia. Vapaus on meidän lehtemme ja kaikkien tulisi tuoda mielipiteensä lehden laajentamisesta, pienentämisestä ja myöskin sen muista asioista.

* * *

Rahastonhoitajan raportin yhteydessä ilmeni, että osaston naistenkerho on kovasti vilkkaassa toiminnassa ja heidän hankkimansa rahamäärä osastolle oli hyvin suuri. En laittanut numeroita muistiin enkä ulkomuistista uskalla sanoa, mutta kokous lausui kuitenkin erikoiset kiitokset Naistenkerholle. Ottakaa siis kiitokset vastaan, nekin jotka toimitte naisten kerhon hyväksi, mutta ette olleet kuulemassa kiitoksia kokouksessa. Kuukauden tulot oli ollut kaikkiaan yli 3,000.00 ja rahastonhoitajan raporttia pidettiin erikoisen hyvänä.

Osaston tammikuun kokous pidetään maanantaina 8 pnä Don haalilla ja siihen pitäisi osallistua kaikkien osaston jäsenien ja uudetkin ovat tervetulleita. Tammikuun kokous on vuosikokouksen valmistava kokous, jossa laitetaan osaston puheenjohtajan ja johtokunnan ehdokkaat sekä tehdään vuosikokouksen muut valmistelut, joten kaikkien jäsenien paikalla olo olisi suuresta merkityksestä. Vuosikokous tullaan pitämään sunnuntaina, helmikuun 11 pnä kello 2 ip. Siellä itten kuullaan osastomme toiminta ja mitä se on tehnyt tänä Canadan 100-vuotis sekä Vapauden ja Suomen 50vuotisjuhlavuonna, sisältyen vielä meille Torontoon osuneet viimekesän suurjuhlamme.

Wilbert Bohm esitti kokoukselle lopullisen tilintarkastajien tarkastaman kansallisen Suurjuhlakomitean rahastonhoitajan tilinpäätöksen josta ilmeni, että Suurjuhlista tullut voitto oli jo jaettu asianomaisten järjestöjen kesken.

Toronton kansainvälisessä rauhankomiteassa oleva edustajamme antoi raportin Don haalilla pidetystä tri Endicottin puhetilaisuudesta ja kuinka suunnitellaan Toronto Starissa julkaistavaa puolen sivun ilmoitusta jossa tullaan vaatimaan Vietnamin sodan lopettamista.

* * *

Lasten joulujuhla pidetään Don haalilla joulukuun 17 päivänä ja uudenvuoden kabarettitanssit samaan tapaan kuin ennenkin Uudenvuoden aattona siis sunnuntaina joulukuun 31 pnä. Haali on nyt komea ja koristelukomitea pitää huolen, että vielä komeammaksi tehdään. Tilatkaa pöytäpaikkanne ajoissa. Niitä saa haalin vahtimestarilta.

Jouluterveisin. — Victor.

● **Ranskan** kommunistisen puolueen keskuskomitean sihteeri Georges Marchais ilmoitti puolueen keskuskomitean kokouksessa, että puolueeseen on liittynyt tänä vuonna 42,000 uutta jäsentä ja on perustettu 912 uutta puolueen perusjärjestöä.

Joulu rauhan, ilon suokoon,
uusi vuosi onnen tuokoon
Tätä toivotamme kaikille sukulaisillemme ja ystävillemme!
Eva ja Henry Numminen ja lapset
11527 — 3 Ave. S. — Haney, B. C.

Ainoastaan täten toivotamme teille, ystävät ja tuttavat
HAUSKAA JOULUA ja onnellista uutta vuotta!
Ada ja Walter Rauma
Websters Corners — British Columbia

ILOISTA JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivottavat
Hilja Ketola
Sulo Hissa
R. R. 1 — Peachland, B. C.

Ainoastaan täten toivotamme teille, ystävät ja tuttavat
HAUSKAA JOULUA ja onnellista uutta vuotta!
Mr. ja mrs. H. Möttönen
Thorhild — Alberta

Ainoastaan täten toivotamme teille, ystävät ja tuttavat
HAUSKAA JOULUA ja onnellista uutta vuotta!
Emma ja Albert Palttila
12085 — 8½ Ave. — Haney, B. C.

Ainoastaan täten toivotamme teille, ystävät ja tuttavat
HAUSKAA JOULUA ja onnellista uutta vuotta!
Evelina ja Eljas Puoliväli
No'ch Hill — British Columbia

Ainoastaan täten toivotamme teille, ystävät ja tuttavat
HAUSKAA JOULUA ja onnellista uutta vuotta!
Effi ja Art Siven
2144 Oxford St. — Vancouver, B. C.

HYVÄÄ JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivotamme kaikille ystävillemme
Mr. ja mrs. Victor Leppä-aho
Box 18 — Gillies Bay, B. C.

HYVÄÄ JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivotamme kaikille tuttavillemme!
Lillian ja Henry Onnela
Solsqua — British Columbia
(Huomioikaa joulukortina)

HAUSKAA JOULUA
sekä onnellista rauhan ja hyväntahdon vuotta 1968
toivotan kaikille tuttavilleni!
Siiri Mackie
Box 76 — Blairmore, Alta

HAUSKAA JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivotamme kaikille ystävillemme!
MARILYN, KALEVI JA ERIC JUVONEN
37 Pembroke Road
St. Boniface — Manitoba

ILOISTA JOULUA
ja
ONNELLISTA RAUHAN VUOTTA 1968
toivottaa
Lempi Wiitala
Bax 147 — Sointula, B. C.

HAUSKAA JOULUA
sekä
onnellista rauhan ja hyväntahdon vuotta 1968
toivotamme kaikille tuttavillemme!
Minnie ja Karl Vainio
985 Cardero St.
Vancouver 5 — British Columbia

HAUSKAA JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!

● Vancouver, B. C.
Nick Kiviharju
Minnie ja Karl Vainio
Kaisa Gestrin
Jemina ja Henry Niska
Aune ja Gust Rintanen
Ida ja Pentti Joukaine
Toivo Boren
Martta ja Eino Suojanen
Martha ja Mikko Terävä ja perhe
Sandra ja Riku Honga
Y. Saarikoski
Heikki Koskela
Ero Rahkola
Elli Saari
Anton Impola
Martha ja Karl Wicklund
K. Falk
Manda ja Antti Ranta

● Sointula, B. C.
Väinö Wirkki
Liisa ja Matt Syrjälä
Eva ja Lauri Syrjälä
Annie ja Urho Tynjälä
Katri Riksman
Eino Ahola
Leila ja Paul Salo
Manda Tanner
Aili ja Matt Anderson
A. Huhtala
Mildred ja Bernard Crowell
Ethel ja Army Cadorin
Voitto Wirkki
Aili ja Wesley Niemi
Selma ja Matti Korte
Uno Sanderson
Helen ja Lauri Wilman
Helen ja Ted Anderson
Helen ja Robert Lowenberg

● Websters Corners, B. C.
K. Perä, Enne ja Helvi
Eva ja Wm. Jaakkola
Armi Skyttä
Violet ja Wm. Ojaniemi
Aili ja Lauri Kauppinen
Anna Vesa
Onni Jokela

● Richmond, B. C.
Mrs. Hilda Hill
Aini ja Kaarlo Huovinen
Henry Koskela
Ann ja Kusti Tyback
M. Varila ja perhe

● Hammond, B. C.
Kaarlo Whitehead
Saimi ja Pekka Korhonen ja perhe
Mari ja George Korhonen

● White Rock, B. C.
Elma ja Henry Pesonen
Saima ja Ed Lahti

● Prince Rupert, B. C.
Marie ja Arne Hautanen,
270-9th Ave. E.

● Sicamous, B. C.
Venla ja Wm. Heinonen,
R. R. 1, Box 4

● Haney, B. C.
John Hakala
Laila ja Alex Hytiäinen

● North Surrey, B. C.
Aino ja Väinö Mackie
Annie Tapio ja perhe

● Thorhild, Alta
Jenny, Fanny ja Niilo Hurskainen
Emil Jarvie ja Vieno

● Dunblane, Sask.
Charles Rapakko
Henry Rapakko
William Rapakko
Väinö Hyvärinen

● Dinsmore, Sask.
John Särkilahti
Oscar Hauta

● Eston, Sask.
Lauri ja Hilja Honkala
Alice ja Allan Honkala
Emma Perälä

HAUSKAA JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
toivotamme suomalaisille asiakkaillemme!
GLOBE TOURS
Puhelin 253-1231 — 2679 East Hastings St. — Vancouver 6, B. C.
Voimme järjestää teidän matkanne Suomeen ja erikoistumme huvimatkojen järjestämisessä Itä-Eurooppaan ja takaisin

---

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta
toivotan kaikille ystävilleni!
Parhain onnitteluni 50-vuotiaalle Vapaus-lehdelle!
HANNES MYNTTI
Sointula — British Columbia

HAUSKAA JOULUA
JA ONNELLISTA
UUTTA VUOTTA
toivotan kaikille ystävilleni ja tuttavilleni!
Karl Joutsi
Sherridon — Manitoba

SUDBURY JA YMPÄRISTÖ

MUISTILISTA

Naistenkerhon kokous Finnish haalilla tiistaina, joulukuun 12 päivänä kello 7 illalla.

Sävelkuoron harjoitukset Finnish haalilla keskiviikkoisin kello 7.30 illalla.

Työn Puist°n sauna on auki tavalliseen tapaan, paitsi joulu ja uudenvuoden aattojen johdosta se on auki sunnuntaina 24 ja 31 pnä kello 9 aamulla 3 iltapäivällä.

Vuosikokousta valmistava kokous pidetään tammik. 14 pnä kello 2 ip. Sitä ennen nautitaan miesten valmistama mojakkapäivällinen.

Lasten joulujuhla on Finnish haalilla sunnuntaina, jouluk. 17 pnä, klo 2 ip. Sudburyn ja Wanupin lapset esittävät ohjelman. Tervetuloa.

Kevätkauden ohjelman suunnittelukokous pidetään jouluk. 20 pnä klo 7 ip. Osaston johtokunta ja eri toimikuntien edustajat saapukaa esittämään omia ehdotuksianne.

Joulujuhla on Finnish-haalilla sunnuntaina, 17 pnä

Vieläkin muistutus siitä lasten joulujuhlasta jota vietetään ensi sunnuntaina Finnish haalilla kello 2 ip. Mennäänpä oikein joukolla katsomaan mitä lapsukaiset ovat saaneet aikaan, sillä kovin ahkerasti he ovat harjoitelleet eri ohjelmanumeroitaan täällä ja Wanupissa.

Joulupukki tuo jokaiselle pienokaiselle pikku lahjan, ja tässä samalla lastenkomitea pyytää huomattaa lasten vanhemmille, että he voivat tuoda pikku käärön joulupukin konttiin, omalleen, mutta vain yhden ja ei liian suurta, ettei tuotetaisi pahaa mieltä kenellekään pienistä.

Lapsille tarjotaan tavanmukaiset herkut ravintolasta, ja lasten vanhemmat ja ystävätkin saavat kahvia leivoksien kera. Tervetuloa, läheltä ja kaukaa. — R.M.

Sairashuoltokomitea kiittää lahjasta

Sudburyn alueen kansalaistemme sairashuoltotyön hyväksi on saatu jälleen neljän lahjoitusta: Irja Tulla on lahjoittanut $2.00, Martta Bergh $2.00 ja "Tuntematon" $2.00, kaikki Sudburysta, sekä Sudbury Memorial sairaalassa hoidettavana oleva Jack Mäki $2.00. CSJ:n Sudburyn osaston sairashuoltokomitea esittää sulimmat kiitoksensa lahjoittajille.

Lapsen hengen vaatinut palo Minnow Lakella

Perjantaina iltapäivällä tuhosi tuli Bancroft kadulla sijaitsevassa liike- ja asuntotalossa yhden huoneiston vaatien uhrikseen kolmivuotiaan pojan Edward Croteaun hengen. Hänen äitinsä mrs. Yvonne Croteau on hoidettavana Sudburyn General sairaalassa kasvoihinsa ja käsiinsä saamiensa palohaavojen johdosta. Hänen tilansa on ilmoitettu olevan tyydyttävän.

Hälytyksen teki samassa talossa asuva mrs. Daniel McEwan, jonka mies kuuluu Sudburyn palokuntaan. Hän yritti lähellä olevan Nickel District Collegiaten oppilaiden kanssa tunkeutua sisälle, mutta savu ja kuumuus esti sen.

Palokuntalaiset löysivät äidin ja lapsen lattialta makaamasta. Äiti oli tajuton mutta virkosi paareille nostettaessa. Lapsi ilmoitettiin kuolleen palopaikalla.

Palopäällikkö Bob Scott sanoi, että elementti hellassa oli päällä ja siinä punaiseksi kuumentunut pata. Palon syttyessä äiti oli ollut alakerrassa olevassa kaupassa. Hänen viisi vuotias poikansa juoksi sanomaan, että koti on täynnä savua. Perheen seitsenvuotias tytär oli koulussa. Huoneisto tuhoutui täydellisesti.

Aarne Ritari on saanut Suomen juhlamitalin

Sudburylainen vakuutus- ja matkailutoimiston omistaja, Aarne Ritari tiedoitti maanantaina lehdellemme, että hän on saanut Suomen täkäläisen Suurlähettilään tri Reino Palasin välityksellä Suomen juhlavuoden 50-vuotismitalin tunnuksena ilmeisesti siitä kun hänet "tunnetaan Suomessa Lions Klubiliikkeen isänä", jonka ensimmäistä klubia hän oli perustamassa v. 1950.

Canadan suomalaisten historiaseuran työhön tällä osallistuva mr. Ritari sanoi, että Suomessa on nyt kaikkiaan 427 Lions-klubia.

Itsenäisyysjuhlassa hyvä ja monipuolinen ohjelma

Finnish haalilla sunnuntaina iltapäivällä vietetyssä Suomen juhlavuoden itsenäisyysjuhlassa oli arvokas ja monipuolinen konserttiohjelma, minkä jälkeen esitettiin vielä lähes tunnin kestänyt dokumenttiarikuva "Suomen itsenäisyyden tie". Toistuvat suosionosoitukset palkitsivat kansanomaiset ohjelmanumerot ja tilaisuudessa vallitsi hilpeä juhlamieli mutta yleisöä oli suhteellisesti luvattoman vähän.

Sekakuoro Säevelen laulettua "O' Canada" ja "maamme" lausui ohjelman esittäjänä toiminut CSJ:n Sudburyn osaston puheenjohtaja Aatu Koivula juhlavieraat tervetulleiksi, minkä jälkeen Sävel-kuoro esitti Laila Nordmanin johdolla kolme hienoa laulua Suomen Laulu, Kuolleet Lehdet ja Kaunis Olet Synnyinmaa.

Helmi Lindroos esitti tilaisuuteen hyvin sopineen juhlaruonon "Isänmaa", mitä seurasi sekstetin (Selma Ritari, Irja Koivula, Senja Suksi, Ester Hakala, Laila Nordman ja Kerttu Länsi) kaksi kaunista laulua: "Lapsuuteni koti" ja "Troika". Säestäjänä toimi Joyce Saari.

Ohjelmassa seurasi kaksi hyvää sooloesitystä: Tunnettu haitarinsoittaja Hannu Lambert esitti Norbackin säveltämän "arabialaiskappaleen" ja joutui yleisön pyynnöstä soittamaan vielä toisenkin kappaleen. Eero Kinos, Beaver Lakelta, lauloi poikansa Keijon säestämänä "Jos voisin laulaa", ja "Hankoniemen silmä" sekä yleisön vaatimuksesta vielä ylimääräisen "Eskolan Kaisa-muori".

Edwin Suksen ajankohtaisen juhlapuheen jälkeen esitti Melody-orkesteri ja Sävel kuoro yhteisesti Laila Nordmanin johdolla komeat kappaleet "Taistojen tiellä" ja "Carmen Sylva".

Puheensa alkuosassa Edwin Suksi esitti valittelunsa siitä, kun tällä mantereella on visseissä piireissä yritetty vieläkin ylläpitää Suomen itsenäisyyspäivän victon nimissä "vapaussotamyyttiä" mitä tunnettu ja tunnustettu kirjailija Väinö Linna sanoo "valkoiseksi valheeksi".

Hän viittasi Suomen työväenluokan kunnialliseen osuuteen Suomen kansallisessa itsenäisyystaistelussa, osoitti, että tammikuussa syttyneellä luokkasodalla ei ollut mitään tekemistä maan itsenäisyyden kanssa, mikä oli saavutettu jo pari kuukautta aikaisemmin, vaan kysymys oli siitä, hallitseeko Suomen demokraattinen työväenluokka vaiko Saksan keisarin asevoimiin turvautunut suurpääoma.

Suksi tervehti lämpimästi Suomessa toisen maailmansodan jälkeen kehittynyttä demokraattista suuntaa; sitä uutta isänmaallisuutta, minkä puitteissa työtätekevätkin tuntevat juhlan omakseen. Suomessa tapahtuneesta tervehdittävästä suunnan muutoksesta hän esitti lainauksia edesmenneen presidentti Juho Paasikiven lausunnoista, nykyisen presidentti Urho Kekkosen ja pääministeri Rafael Paasion sekä muiden julkisuushenkilöiden puheista ja kirjoituksista.

Me tervehdimme lämpimästi demokraattista kehitystä Suomessa ja uskomme että Suomen itsenäisyys on nyt lujemalla pohjalla kuin milloinkaan ennen. Me onnittelemme Suomen kansaa, hallitusta ja työtätekevää väestöä tänä itsenäisyyspäivänä toivottaen itsenäiselle Suomelle hyvää onnea ja menestystä sanoi puhuja lopuksi.

"Hyvät muistot sointulalaisista"

(Jatkoa sivulta 2)

että aviomiehet estivät vaimojansa ottamasta osaa kokouksiin. Sointulassa se naisten tasa-arvoisuus oli jo voitettu kanta. Olihan se Kalevan Kansan säännöissä, että nainen on tasa-arvoinen kaikessa. Se, mitä Toveritar aloitti, on tuottanut hyviä tuloksia: kasvattanut paljon hyviä toimitsijoita ja kirjeenvaihtajia työväenliikkeen riveihin. Enkä ole koskaan lakannut sitä tilaamasta, kohtahan tuleekin 60 vuotta kun se on ilmestynyt. Paikka ja nimi vain on muuttunut. Naisten Viiri se on nyt nimeltään, eikä siinä enää ole pääasiana miesten syyttely. On tultu huomaamaan, että nainen ja mies ovat kuin kaksi juhtaa, valjastettu yhteisesti vetämään kapitalismin säilyttämää kuormaa.

Oltiin koko tyytymättömiä sosialistipuolueeseen. Aiottiin jo liittyä One Big-unioon, joka syntyi metsätyöläisten keskuudessa kun metsätyöt olivat suuressa käynnissä, noin 1908 - 1910 vuoden vaiheilla. Mutta sitten perustettiin Suomalainen Järjestö ja yhdyimme heti siihen. Ja Vapaus-lehden ilmestyttyä tuli melkein joka taloon Toveri ja Vapaus.

Toveriin kirjoittamastaan artikkelistaan, nimellä Jipo, Matti Halminen sai ensimmäisen palkinnon ja tästä se kai antoi hänelle ajatuksen kirjoittaa Kalevan Kansan historiaa. Luulimme aina, että A. B. Mäkelä olisi sen tehnyt mutta niin ei kuitenkaan käynyt. Mäkelä oli kaikeiti liian paljon itse vaikuttamassa sen vaiheisiin ja siksi ei kirjoittanut.

Olin vuosikymmeniä kirjallisuus- ja lehtiasianaisena, ja se oli helppoa olla sinä, kaikki uudistivat rennosti vuodeksi lehtensä. Kerran kun oli ryntäys, sain 22 uutta tilausta, ja sarjan ensi-palkinnon, $30.00, jonka lahjoitin kirjastolle. Siihen aikaan tuli usein kirjoja ja julkaisuja ja kaikki meni hyvin kaupaksi.

Sitten tuli hajaannus, ja alkoi ilmestyä Vapaa Sana. Eikä Sointulakaan ollut aivan yhtenäinen. Ja kuolemakin vähensi tilaajien lukumäärää. 81½ vuoden vanhana kiersin viimeisen kerran "Lahden perän", vapputervehdysten ja uusien tilausten hankinnassa, ja sitten erosin. Kuolema on yhä vähentänyt tilaajien lukumäärää ja kun nuoremmat lukevat englanninkielisiä lehtiä, ei ole niinkään helppo saada uusia tilauksia, vaikka parhaansa yrittääkin.

Mutta hyvät muistot minulla on asiamiesajoilta Sointulalaisista. Näyttää kuin ei nykyajan nuorilla olisi niin suurta halua opiskeluun kuin oli meillä vanhoilla, mutta useimmat sen aikuisista ihmisistä ei ollut saanut minkäänlaista koulusivistystä, niin oli pakko opiskella. Ja olen tullut huomaamaan että aina sitä ihminen oppii uutta kun yrittää, eikä ikäkään tee haittaa kun yrittää jatkuvasti. Se on minun elämäni kokemus. Ja paljon näyttää olevan Liekin ja Vapauden kirjeenvaihtajia koko korkeassa iässä mutta vielä ajatus luistaa.

Toivon, että voimme pitää Vapaus-lehtemme vielä useita vuosia vaikka se vaatiikin ponnistuksia kannattajiltaan.

Mitä olisikaan elämä ilman Vapautta? Toivon paljon uusia kirjeenvaihtajia ja entisille tarmoa jatkaa edelleen.

— Isoäiti.

Kristo Wiita kuoli perjantaina

Sudburyn Memorial sairaalassa kuoli perjantaina joulukuun 8 pnä 1967 Kristian Wiita. Hän oli ollut pidemmän aikaa huonossa terveydentilassa.

Wiita oli 78:lla ikävuodellaan. Hän oli syntynyt Kauhajoella Suomessa, asunut Sudburyn ympäristössä 55 vuotta, enimmän ajan Worthingtonissa ja Long Lakella. Hänen viimeinen kotinsa oli Sudburyssa 350 Anthony Street.

Vainajaa jäivät suremaan: vaimonsa Serafiina, kaksi tytärtä, mrs. Jennie Jylhä ja mrs. Alex (Onerva) MacDonald, Sudburyssa, kaksi poikaa, Armas Sudburyssa ja Leo Wanupissa, kaksitoista lastenlasta ja yksitoista lastenlastenlasta sekä laaja sukulais- ja ystäväpiiri.

Viimeinen palvelu Kristian Wiidalle suoritettiin manantaina joulukuun 11 pnä kello 11 ap. Lougheedin hautauskappelista ja laskettiin vainaja haudan lepoon perhehautaan Park Lawn hautausmaahan.

Kantajina olivat: Alex MacDonald, Fred Korpi, Martti Luoma, Reino Ylinen, Ray Denomme ja Mauno Mäkynen.

Pastori Wm. Sumner suoritti hautaustoimituksen kappelissa ja hautausmaalla ja Edwin Suksi puhui kappelissa.

Kolmas räjähdys viikon aikana

Lauantaiaamuna kello 3,12 tapahtui jälleen pommiräjähdys Sudburyssa. Tällä kertaa se räjähti noin 20 jalkaa Sudburyn vankilan länsipäästä tehden noin kahden jalan levyisen kuopan maahan.

Konstaapeli Raiche sanoi sillä luultavasti olevan yhteyttä niihin kahteen pommiräjähdykseen, jotka tapahtuivat viikko sitten lauantaina Belton hotellin ja Steel haalin luona 15 minutin väliajoin.

Kaupungin poliisin toimesta jatkuvat tutkimukset.

Copper Cliffin poliisi tutkii Crean Hill kaivoksen tapausta.

Kaikki nämä ovat vielä hämärän peitossa, mutta tutkimukset jatkuvat.

Paviaani-apinoista ihmiselinten pankki

(Jatkoa sivulta 1)

koituksena on antaa käytännön kokemusta ja oppia siitä, miten ihmiselimiä voidaan siirtää säilytettäväksi paviaaneihin siinä mielessä, että ne voidaan myöhemmin siirtää niitä tarvitseviin ihmisiin.

Tri Sell sanoo, että paljon on vielä opittavaa ja tehtävä apinatasollakin, mutta hän lisäsi.

"Jotkut meidän viimeisimmät kokeemme munuaisten siirrossa ovat osoittaneet, että täten menetellen munuainen säilyy 7 päivää ennen kuin sen "saajan" elimistö hylkää sen. Ja tämä on hyvin lupaavaa, sillä ensimmäinen kerta meillä on nyt toivoa, että tutkimustyön jatkamisen avulla tämä työ voi johtaa ihmisten organien joukkomittaiseen varastoimiseen."

● Pisa ei ole ainoa

Myös Tshekkoslovakiassa on yksi kalteva torni, nimittäin Ustissa n. L., jossa goottilaisen kirkon 48 metriä korkea torni on pystysuorasta akselista kallellaan 220 senttimetriä. Tämä on v. 1945 tapahtunuen ilmahyökkäyksen seurausta. Kallellaan seisovia torneja on myös Pardubicessa, Sobeslavissa ja Domazlicessa, ja jopa prahan Petrinin näkötornilla on yli 30 sentin kallistuma.

PERHEEN NUOREMMILLE

Best Christmas and a Happy New Year

Dear Irja-täti, boys and girls.

Hi everyone. Well its nearly Xmas and 1967 has almost gone. It just doesn't seem possible. You must have snow there. We've got rain and that's all. I sure hope that it snows for Christmas. A green Christmas is so bare.

I guess that everyone has been having tests. We have had a few, I wonder how I am going to do?

I saw Irja-täti's picture in the Vapaus and I cut it out and I'm going to save it.

There was a bad storm on Vancouver Island. It's not close to us but they had sort of a hurricane there. In Vancouver in some areas they had the power off for about four hours. Vancouver has had some snow.

I have been riding, but lately that it has been so wet there won't be much chance of riding.

I'll close for now. I'll write again. Bye and the very best Christmas and the Happiest New Year to everyone.

Helvi Taulu,
Whonnock, B.C.

* * *

When the Sun Died

Christmas time is near and excitement must be rising in many a home, particularly where there are children.

Although many are content to look upon the holiday as the time to celebrate the birth of Christ, really the festivities have their origin in the earliest of times.

In those days the sun meant so much to primitive man that he considered it to be a god. A god to be worshiped and humored and to whom sacrifices should be make.

How frightening it must have seemed when the great sun appeared to be dying out, going lower each day until December 23.

On December 23, as indeed it does now, the sun stays longer in the sky and gradually the daylight increases and the nights grow shorter.

How glad primitive man must have been when this happened. It called for a celebration.

The food, that had been stored carefully away, could be eaten with the confidence that another year would see the opportunity to grow more for future use.

Slowly man began to understand the material nature of the sun. He began to vary his worship and to vary his religion.

But one thing has remained constant and that is the festival, the celebration, with the exchange of gifts, of merry-making and the extra eating and drinking that we know as christmas.

It has always taken place at the end of December.

* * *

DEFINITION

A schoolboy's definition of the word "spine".

"A spine is a long, limber bone. Your head sets on one end and you set on the other."

Irja-tädin postilaatikko

Dear boys and girls

Today we have a letter for you from the west coast. Thank you very much Helvi for writing to us.

In answer to your question of whether we have snow, yes Helvi, we have quite a bit of snow. But today, Monday, the weather seems to have taken a turnabout face. It seems to be more rain than snow and the weatherman on the one o'clock news promised more rain for to-morrow.

Helvi kaipaa saada lunta jouluksi. Olisi varmaankin outoa jos meilläkin olisi vihreä joulu vuosi vuoden perästä.

Kiitos tytöt joulukorteista. Irja-täti lähettää teille kaikille joulukortit tällä viikolla. No heipa hei nyt taas ja kuulemiin.

Irja-täti.

LUOKITELLUT ILMOITUKSET

PEKONIN MYYNTI: 39c, 59c, 69c lb. "Pork Chops" 69c lb., paistinkanat 39c lb., jauhettu sianliha 59c lb., kobassamakkara 59c lb., sian potkat 25c lb., wiener-makkarat 3 lbs. $1., lapapaistit 59c lb., lohiviipaleet 75c lb., patapaistit 49c lb., Hainzin sopat 10 kannua $1., kahvia 69c lb., riisiä 5 lbs. 89c., bologna-makkaraa 3 lbs. $1., tuoretta leipää 5 luffaa $1.

"BLUE BRAND" NAUDANLIHA 47c lb., lännen, nuoreksi ja mureaksi taattu. "Red Brand" etuosat 37c lb., sivut 47c lb. takaosat 57c lb., päättömiä sian puoliskoita 40c lb.

Springer Park Farms
45 Elm St. W. CPR:n ylik. vieressä

NOPEA . . . Täydellinen
"GOLDEN"
keskus-lämmitys-öljypalvelu
Ilmainen 24 tunnin polttimohuolto. Myös öljylämmittäjien öljyä.
Ainoa suomalainen öljyn välittäjä Sudburyssa
TAUNO LUNDGREN
Kont. 674-3585 Kotiin 674-5337

Hienoja
LAATUHUONEKALUJA
SÄHKÖLAITTEITA
ja TELEVISIOITA
Kohtuuhinnalla
VALITTU VALIKOIMA
Espanola Furniture & Appliances
KARL A. NIEMI, omist.
Puh. 869-2321
175 Station St. Espanola, Ont.

KAIKENLAISTA
PUUTAVARAA
ja
RAKENNUSTARPEITA
SÄHKÖ- ja PUTKITUSTARPEITA - MAALIA
kohtuullisin hinnoin
RICHARD LAKE LUMBER
& Builders Supply Ltd.
PUH. 673-8487
Posti: Site 8, R. R. 3, Sudbury
Maantie 69 etelään
Richard Lake

NYT ON ILMESTYNYT
TASKUKALENTERI 1968
Hankkikaa itsellenne tämä pieni taskukokoinen tietojen kirja
Hinta 75c
(Ynnä 4c myyntiveroa, ainoastaan Ontariossa)
Vapaus Publishing Company Limited
P. O. Box 69, Sudbury, Ont.

Kauneimmat
MUISTOJEN
KUKAT
edesmenneen poikani ja veljemme
Vilho Kavenin
MUISTOLLE
Kuoli joulukuun 12 pnä 1965.
Äiti, sisko ja veljet perheineen

KUOLLUT
Kristian Wiita

kuoli Sudbury Memorial-sairaalassa perjantaiaamuna, joulukuun 8 pnä 1967, ollen 78. ikävuodellaan.

Suremaan lähinnä jäi hänen vaimonsa Serafiija o.s. Mäkiluoma, 350 Anthony St., Sudbury, kaksi poikaa, Armas, Sudburyssa ja Leo, Wanupissa, kaksi tytärtä, mrs. Jenny Jylhä ja mrs. Alex (Onerva) MacDonald, molemmat Sudburyssa, 12 lastenlasta sekä 11 lastenlastenlasta.

Hautajaiset toimitettiin Lougheedin hautaustoimistossa maanantaina, joulukuun 11 pnä Park Lawn hautausmaahan.

CSJ:n SUDBURYN OSASTON LASTENKOMITEA
järjestää
JOULUJUHLAN
LAPSILLE
Finnish-haalilla, sunnuntaina, t.k. 17 pnä kello 2 ip.
Lapset esittävät ohjelman kokonaisuudessaan, lauluja, leikkejä, soittoa, voimistelua, runoja y.m.
JOULUPUKKI SAAPUU ANTIMINEEN JA HERKKUJA LAPSILLE RAVINTOLASSA
Tervetuloa, lapset ja vanhemmat. Tilaisuus on vapaa

KAUNEIMMAT KUKAT
edesmenneen tuttavamme ja toverimme
Kristian Wiidan
MUISTOLLE
Hänen muistoaan kunnioittaen,

Emmi ja Hannes Suomala
Hilja ja Anton Kaisla
Hilma ja Ensio Wuori
Alina ja Wm. Eklund
Esther ja Toby Hakala
Ida ja Oscar Männistö
Laila ja Leo Nordman
Senja ja Edwin Suksi
Lyyli ja Kalle Kauppinen, Nairn Centre, Ont.
Rauha ja Aimo Mäki
Mary Saari
Lillian Jokinen
Kerttu ja Taisto Länsi
Irja ja Kalle Tulla
Vilma ja Eino Lehtola
Ella ja Henry Strom
Esteri ja Eino Siren
Hanna ja Matti Saari
Irja ja Aatu Koivula

SUDBURY ONTARIO

KAUNEIMMAT
KUKAT
Aate Saikkosen
MUISTOLLE
Hänen muistoaan kunnioittaen.
Aili Venhola ja Bill
Kirkland Lake Ontario

Kauneimmat
KUKAT
edesmenneen tuttavamme
Aate Saikkosen
MUISTOLLE
Hänen muistoaan kunnioittaen,

Tyyne Marinich
Thora ja Nicky Roman
Julia Kivistö
Hilja Mäki
Helmi Antila
Maija Luoma
Lempi ja Vili Sihlman
Selma Jaakkola
Annie ja Eero Heikkilä
Aino ja Henry Pitkänen
Emma ja John Tuomi
Saimi ja Väinö Järvi
KIRKLAND LAKE, ONT.

KAUNEIMMAT KUKAT
edesmenneen ystävämme
Armas Laineen
MUISTOLLE
Hänen työtään ja muistoaan kunnioittaen,

Pirkko ja Bill Salminen
Helmi ja Werner Lammi
Eugene, Maiju ja Evert Mäenpää
Helmi ja Yrjö Palomäki
Ellen ja Mike Leondoski
Helen ja Eino Tikkanen
Manda Ojala
Lisi Tillman
Beaver Lake Ontario
Hilma ja Toivo Ranta
Lempi Männinen
Julia ja Leo Luopa ja lapset
Senja ja Vic. Jutila
Piispaset
Ida ja Frank Mäkinen
Vieno ja Toivo Salo

Lyyli ja Kalle Kauppinen
Nairn Centre Ontario

Elina ja Arvi Sandholm
Aino ja Lauri Koski
R. R. 1
Tekla ja Anselm Kääriäinen
Whitefish, Ont.

Hilda ja Matti Kotanen
Creighton Mine Ontario